

๒๖ ๒๕๖๒

๒๖๐

๒

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ปริญญาโท

ของ

สุนทร ไพรสวรรณ

๒๖ ส.ค. ๒๕๖๒

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

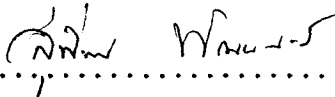

ตุลาคม ๒๕๖๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

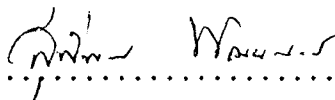

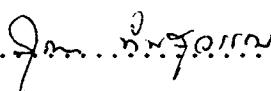

๒๖ ๒๕๖๒

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

 ประธาน
(อาจารย์สุพีพรรณ พิศนพณิชย์)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(อาจารย์สุพีพรรณ พิศนพณิชย์)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย)
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดา ทิพย์สุวรรณ)
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ .9. เดือน ๓.๒๕๖๓ พ.ศ..๕๕๔๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์สุพีรรณ พัฒนพาณิชย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตา ทัพสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ กรรมการร่วมสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ซึ่งทุกท่านได้อนุเคราะห์ให้คำแนะนำปรึกษาการศึกษา ค้นคว้า ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องการจัดทำปริญญานิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตา ทัพสุวรรณ หัวหน้าภาควิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดร.อาทิตย์ อธิบุตร ศึกษานิเทศก์ 8 สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ นายปรานิมทย์ ชจรักษ์ ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และครูวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ที่ได้ให้ความร่วมมือใน การตอบแบบสอบถาม ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแต่บิดามารดา ครู-อาจารย์ ที่มี พระคุณยิ่งในการปลูกฝัง ชี้นำแนวทาง ตลอดจนส่งเสริมการศึกษาของผู้วิจัยมาโดยตลอด

สุนทรีย์ ไพรสวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 5
	นิยามศัพท์เฉพาะ 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 10
	การบริหารงานวิชาการ 10
	ขอบข่ายของงานวิชาการ 15
	บทบาทและหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน 32
	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 34
	การจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง 36
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 39
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า 42
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 44
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 44
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 46
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ 47
	การหาคุณภาพของเครื่องมือ 48

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ...	55
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง	56
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง	65
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง โดยการทดสอบค่าไคสแควร์	67
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	83
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	83
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	83

บทที่	หน้า
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก	104
ภาคผนวก ข	111
ภาคผนวก ค	126
ประวัติย่อของผู้วิจัย	130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	46
2 จำนวนและค่าร้อยละของแบบสอบถามที่นำมาใช้วิเคราะห์ จำนวนตามสภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง	51
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามสภาพของกลุ่มตัวอย่าง ..	55
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงาน งานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมทุกงาน และในแต่ละงาน	56
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงาน งานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ...	57
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานการเรียนการสอน	59
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงาน งานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานวัดและประเมินผล	61
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานนิเทศการศึกษา	63
9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	65
10 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ย รวมทุกกลุ่มประสบการณ์ และระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในแต่ละงาน	68

11	การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มทักษะภาษาไทย และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในแต่ละงาน	70
12	การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในแต่ละงาน	72
13	การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนในแต่ละงาน	74
14	การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนในแต่ละงาน	76
15	การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนในแต่ละงาน.....	78
16	การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) และระดับพฤติกรรมการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในแต่ละงาน	80
17	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ	127
18	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละงาน	129

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็น และครองชีวิตอย่างสงบสุข (กรมวิชาการ. 2534 : 1) รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ต่างถือเป็นการกิจที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาและพัฒนาโดยตลอด ทั้งนี้เพราะ การประถมศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความมั่นคง ความก้าวหน้าของชาติ ผลของการจัดการประถมศึกษาจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนากำลังคนและความเจริญมั่นคงของประเทศ โดยส่วนรวม

ในปัจจุบันมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการประถมศึกษาในระดับประถมศึกษาหลายหน่วยงาน ประกอบด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน กรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู กรมตำรวจ กรมการปกครอง กรมประชาสัมพันธ์ ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2537 : 5) ในจำนวนหน่วยงานดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนโรงเรียนและนักเรียนในความรับผิดชอบมากที่สุด คือ มีโรงเรียน ประถมศึกษาตั้งกระจายอยู่ในภูมิภาคทั่วประเทศ 31,441 โรงเรียน มีนักเรียนระดับประถมศึกษา ประมาณร้อยละ 84 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งหมด หรือมีนักเรียน 5,365,697 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 3 - 26) มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการจัด การควบคุมและกำกับระบบการศึกษาของทั้งประเทศให้บรรลุ จุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติตามช่วงของแผนระยะต่าง ๆ และต้องรับผิดชอบต่อปฏิบัติงาน

ตามนโยบายของรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการประถมศึกษาโดยตรง ซึ่งหน่วยงานการประถมศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ กลุ่มโรงเรียนและโรงเรียนก็ต้องปฏิบัติ เช่นกัน โดยเฉพาะระดับโรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาระดับปฏิบัติการที่สำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 ก : 1)

การประถมศึกษาจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้น ๆ เป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเป็นองค์การหรือสถาบันขั้นต้นในการให้การศึกษา อย่างเป็นแบบแผนแก่ประชาชน โดยมีผู้บริหารเป็นผู้นำที่มีอำนาจและหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการจัดการศึกษา และพัฒนาโรงเรียนให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย (เจสสิว ศิยีน. 2530 : 2 ; อ้างอิงมาจาก อุดม เอี่ยมสะอาด. 2528 : 151) ในการบริหารงานโรงเรียนนั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 ก : 4) ได้กำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีภาระงาน 6 งาน คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในบรรดางานทั้ง 6 นั้น งานวิชาการนับว่าเป็นงานที่เป็นหัวใจหลักของโรงเรียนโดยทั่วไปมากกว่างานอื่นใดทั้งหมด ส่วนงานอื่น ๆ เป็นเพียงงานสนับสนุนเพื่อให้งานวิชาการสามารถดำเนินการไปได้ตามเป้าหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 ข : 391)

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองเป็นหน่วยงานทางการศึกษาหน่วยงานหนึ่งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่ดูแลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดทั้งสิ้น 159 โรงเรียน จากผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดในบางกลุ่มประสบการณ์/ กล่าวคือ กลุ่มทักษะภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.26 เป้าหมายร้อยละ 70 กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.83 เป้าหมายร้อยละ 60/กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.49 เป้าหมายร้อยละ 75/กลุ่มกิจการและพื้นฐานอาชีพ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.11 เป้าหมายร้อยละ 80/กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 72.67 เป้าหมายร้อยละ 70 มีอัตราสูงกว่าเป้าหมายของจังหวัดเล็กน้อย (สำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดอ่างทอง. 2539 : 11 - 13) อย่างไรก็ตาม การที่จะยกระดับหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้สูงขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536 ข : 391) ทั้งนี้เพราะบทบาทในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน อันได้แก่ การดำเนินการวางแผนและการจัดระบบงาน การบริหารงานเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดหาสื่อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน การติดตามผลและการประเมินผล การจัดและพัฒนากการเรียนการสอนในโรงเรียนให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น (กรมวิชาการ. 2535 : 128)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการที่มีต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ดังนั้นในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา เนื้อหาของหลักสูตรจะ เน้นหนักในเรื่อง การปฏิบัติงานบริหารงานวิชาการ และในการสอบแข่งขันคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาก็เช่นกัน การทดสอบความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการเป็นหลักเกณฑ์อย่างหนึ่ง ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ถือว่ามี ความสำคัญ ด้วยเหตุนี้ การบริหารงานในโรงเรียน จึงเน้นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งหมายถึง อัตราการสอบได้ สอบตก ระดับผลการเรียนในแต่ละชั้น คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นผลงานที่เกิดจากการบริหารงานวิชาการทั้งสิ้น (อาราม สุวรรณชัยรบ. 2535 : 2)

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การกิจที่สำคัญยิ่งของผู้บริหารโรงเรียนก็คือ การบริหารงานวิชาการ ผลผลิตของการบริหารงานวิชาการจะออกมาในรูปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนตามหลักสูตร จึงกล่าวได้ว่า ความสำเร็จหรือล้มเหลวของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนจะอยู่ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนเป็นสำคัญ (สนอง เครือมาก. 2535 : 1315) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะเป็นสิ่งที่ประเมินความสำเร็จของผู้เรียนและเป็นตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนด้วย (สุข เดชชัย และคนอื่น ๆ. 2525 : 30)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
 ศึกษาจังหวัดอ่างทอง (4) ด้าน คือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการ^๑เรียนการสอน
 งานวัดและประเมินผล งานนิเทศการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาปรับปรุง
 การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

๑ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
 จังหวัดอ่างทอง

2. เพื่อศึกษาความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
 โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
 ประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบความสัมพันธ์และความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรม
 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถม
 ศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนา
 ปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดอ่างทองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 และเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารการประถมศึกษาในระดับสูงขึ้นไปสามารถใช้ประกอบการจัดฝึกอบรมสัมมนา
 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดให้สามารถปฏิบัติงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

① ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์และความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรม การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ตามขอบข่ายงานวิชาการ 4 งาน ดังนี้

- 1.1 งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ✓
- 1.2 งานการเรียนการสอน ✓
- 1.3 งานวัดและประเมินผล ✓
- 1.4 งานนิเทศการศึกษา ✓

② ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิชาการโรงเรียน 159

③ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2540 จำนวน 593 คน จำแนกเป็นครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 159 คน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 434 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิชาการโรงเรียน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2540 จำนวน 339 คน จำแนกเป็นครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 113 คน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 226 คน

③ ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่

3.1 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำแนกได้ 4 งานดังนี้

- 3.1.1 งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 3.1.2 งานการเรียนการสอน

3.1.3 งานวัดและประเมินผล

3.1.4 งานนิเทศการศึกษา

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538
เฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์และจำแนกเป็นรายกลุ่มประสบการณ์ ดังนี้

3.2.1 กลุ่มทักษะ

- ภาษาไทย
- คณิตศาสตร์

3.2.2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

3.2.3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

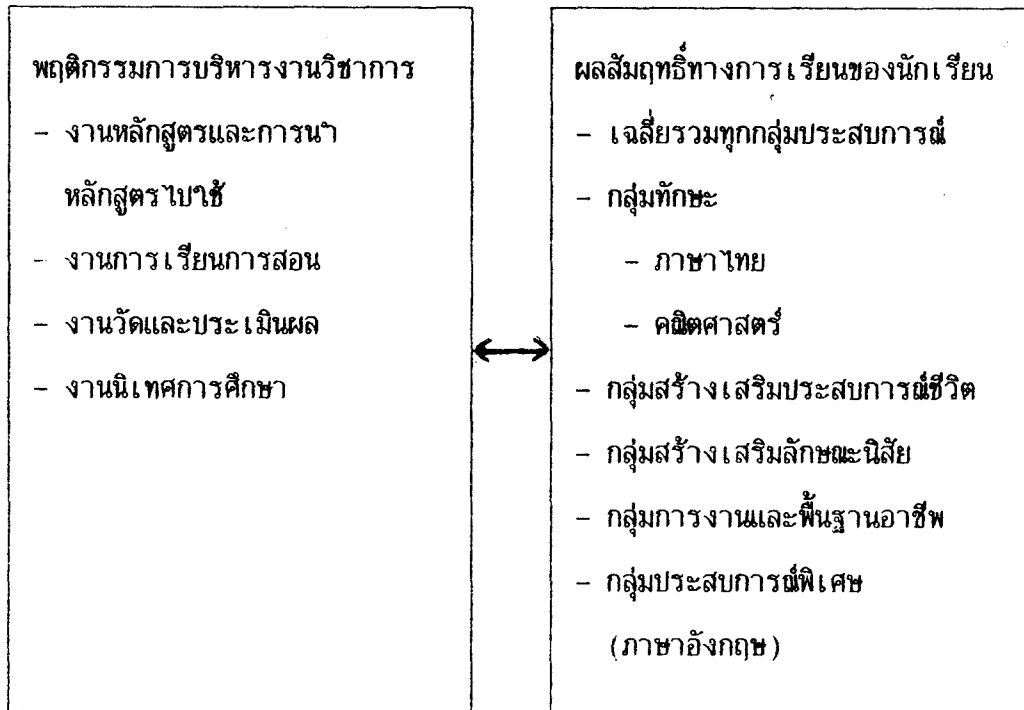
3.2.4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

3.2.5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

นิยามศัพท์เฉพาะ

✓ 1. พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออก
 ในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 หรือตามที่มุ่งหวัง เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งสามารถวัดได้โดย
 การสอบถามความคิดเห็นของครูที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงานวิชาการในโรงเรียนและเกี่ยวข้องกับ
 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน 4 งานดังต่อไปนี้

กรอบความคิดในการวิจัย



1.1 งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำหลักสูตรไปใช้ ส่งเสริมการวางแผน การใช้หลักสูตร การจัดอบรมครู กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง นิเทศติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้

1.2 งานการเรียนการสอน หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดแผนการสอน การจัดครูเข้าสอนตามความสามารถและความถนัด การจัดตารางสอน การส่งเสริมการวางแผนการสอนของครู การจัดห้องเรียนและจัดหาอุปกรณ์ เครื่องใช้ การควบคุมดูแลครูในการดำเนินการสอน โดยยึดแผนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและสภาพท้องถิ่น

1.3 งานวัดและประเมินผล หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการวัดและประเมินผล เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีการกำหนดระยะเวลาการวัดและประเมินผล จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน

ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ำให้ครูปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลอย่างถูกต้องตรงตามหลักการและนำผลที่ได้จากการวัดมาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

1.4 งานนิเทศการศึกษา หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกในการส่งเสริมสนับสนุน แนะนำครูและบุคลากรของโรงเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู ตลอดถึงการกระตุ้นให้ครูมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

2. พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับสูง) หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือตามที่มุ่งหวัง เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.00 ขึ้นไป

3. พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับปานกลาง) หมายถึง การกระทำที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือตามที่มุ่งหวัง เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 4.00

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนการสอนวัดได้จากคะแนนจากการทดสอบปลายปีทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ด้วยแบบทดสอบที่ทางเขตการศึกษา 6 ร่วมกันจัดทำขึ้นเป็นมาตรฐานเหมือนกันทุกโรงเรียน ประกอบด้วย กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองได้จัดเก็บข้อมูลไว้

5. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษา ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

6. ครู หมายถึง ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และครูวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

7. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง ผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ประจำชั้นและปฏิบัติ
การสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือผู้ปฏิบัติการสอนกลุ่มประสบการณ์แต่ละกลุ่มหนึ่งในชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6

8. ครูวิชาการโรงเรียน หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนตาม
คำสั่งของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

9. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา
ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

10. โรงเรียนประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง โรงเรียนที่มี
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538
โดยใช้เกณฑ์เปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป

11. โรงเรียนประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มี
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538
โดยใช้เกณฑ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ 26 - 74

12. โรงเรียนประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง โรงเรียนที่มี
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 โดยใช้
เกณฑ์เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ
2. ขอบข่ายของงานวิชาการ
3. บทบาทและหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
5. การจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

การบริหารงานวิชาการ

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการจะเป็นเครื่องชี้วัดถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวของโรงเรียน เป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน การบริหารงานวิชาการจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้ความสนใจ และตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ภิญญู สาธ (2526 : 324) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดของโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย ธรรมเดโช (2531 : 76) ที่กล่าวว่า การบริหาร

งานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงการเรียน การสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด บรูซ พวงนัคคา (2532 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการคือ การปฏิบัติงานของผู้บริหารในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนในโรงเรียนทุกชนิด เป็นการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนทวน พิณรุพันธ์ (2528 : 45) ที่กล่าวว่า การบริหารงาน วิชาการเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยตรง ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับหลักสูตร แผนการสอน การนิเทศการสอน ตารางสอน สื่อการสอนหรือเทคโนโลยีทางการสอน การปรับปรุง การเรียนการสอน ห้องสมุด และการประเมินผลทางการศึกษา นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 ข : 391) ได้สรุปความหมายของคำว่า การบริหารงานวิชาการ ไว้ว่า หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้ได้ผลดี ให้เหมาะสมกับเป้าหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรม ทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายที่ กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียนที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ อย่างยิ่ง ส่วนงานอื่น ๆ มีความสำคัญลักษณะที่เป็นงานสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาสำหรับผู้มี บทบาทหน้าที่ในการบริหารได้สนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุ ตามจุดหมายของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ. 2541 : 85) เมื่องานวิชาการเป็นงานที่สำคัญผู้บริหารโรงเรียนต้องใช้เวลาในการ บริหารให้มากกว่างานอื่น ๆ (ธีรพงศ์ คงแก้ว. 2538 : 8) จากผลสรุปในการประชุมระดม ความคิดของครูปฏิบัติการสอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ หัวหน้าการประถมศึกษา

อาเภอ และผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ได้เสนอแนะว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรรู้เวลาในการบริหารงานวิชาการ เช่น ด้านการวางแผนและโครงการ การควบคุม กำกับ และนิเทศ เฉลี่ย สัปดาห์ละประมาณ 12 - 13 ชั่วโมง หรือประมาณร้อยละ 35 ของเวลาทั้งหมด (อาภา บุญช่วย. 2537 : 2) และจากการศึกษาของ วิชฤทธิ์ เพ็ชรเมือง (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เวลาในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การใช้เวลาในการปฏิบัติงานด้านวิชาการร้อยละ 42.96 ด้านธุรการและการเงิน ร้อยละ 21.80 ด้านกิจการนักเรียน ร้อยละ 13.78 ด้านบุคลากร ร้อยละ 7.98 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ร้อยละ 7.15 และด้านอาคารสถานที่ ร้อยละ 6.33 แผน สารานุกรมอื่น (2535 : 78) งานการจัดลำดับการใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทั้งในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการ พบว่า งานหนึ่งสัปดาห์ที่มีการใช้เวลาบริหารงานจากมากไปหาน้อย คือ งานวิชาการ 14.89 ชั่วโมง งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน 13.88 ชั่วโมง งานกิจการนักเรียน 13.84 ชั่วโมง งานบุคลากร 12.83 ชั่วโมง งานอาคารสถานที่ 12.72 ชั่วโมง และงานธุรการ การเงินและพัสดุ 10.22 ชั่วโมง จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารจะให้ความสำคัญกับงานวิชาการมากที่สุด เพราะใช้เวลาในการบริหารงานวิชาการมากกว่างานอื่น ๆ จึงนับได้ว่างานวิชาการเป็นงานหลัก สำหรับผู้บริหารทุกคนอันที่จะบริหารงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

กระบวนการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการจะประสบความสำเร็จ นักเรียนมีความรู้ ความสามารถมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานวิชาการ ดังนี้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 18 - 20)

1. ขั้นตอนดำเนินการ จะเป็นการกำหนดนโยบายและวางแผนด้านวิชาการ เช่น จัดทำแผนงานวิชาการ จัดครู อาจารย์เข้าสอน จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน จัดตารางสอน ประมุขนิเทศนักเรียน
2. ขั้นตอนดำเนินงาน เป็นขั้นที่จัดและดำเนินงานรวมทั้งการควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ เช่น การดำเนินงานการสอนตามหลักสูตร จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ และงานเกี่ยวกับการบริการ จัดสิ่งแวดล้อมความสะดวกต่าง ๆ

3. ขั้นส่งเสริมและติดตามผลในด้านวิชาการ เพื่อให้ได้มาตรฐาน เช่น ริเริ่มและสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานวิชาการ จัดตั้งคณะกรรมการทางวิชาการขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมประชุมสัมมนา ฝึกอบรม และศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดกระบวนการบริหารงาน วิชาการไว้ 4 ขั้นตอน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 ก : 19 - 24) คือ

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ
2. การวางแผน
3. การดำเนินการตามแผน
4. การประเมินผล

ในแต่ละขั้นตอนผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาท ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ผู้บริหารโรงเรียนควรศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการจากข้อมูลต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนนักเรียน ยอดรวมแสดงผลการสอบรายปี สถิติการมาเรียนของนักเรียน จำนวนและอัตราการเข้าชั้นของนักเรียน สื่อการเรียนประจำห้องเรียน จำนวนและประเภทสื่อในห้องสมุด ลักษณะการสอนงานเลือก ลักษณะและประเภทของการนิเทศภายใน การสอนซ่อมเสริม โครงการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมวิชาการ นอกจากนี้ ยังต้องศึกษาข้อมูลที่เป็นข้อกำหนดต้องยึดเป็นแนวทาง เช่น พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) เอกสารหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) พ.ศ.2533 และนโยบายของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและมติของคณะรัฐมนตรี

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน การวางแผนเป็นหัวใจของการปฏิบัติงาน ผู้บริหารโรงเรียนต้องจัดให้มีการวางแผนงานโดยจัดทำแผนงาน โครงการวิชาการประจำปี โดยให้บุคลากรทุกคนมี

ส่วนร่วมและรับผิดชอบการปฏิบัติงานตั้งแต่ต้น ในการจัดทำแผนงาน โครงการวิชาการประจำปี ควรครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือ การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และการวางแผนงานวิชาการ ของโรงเรียน จัดหาและส่งเสริมการใช้สื่อการเรียน การวางแผนการสอน การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน การนิเทศการสอน ห้องสมุด การวัดและประเมินผล พัฒนาการสอนทุกกลุ่มประสบการณ์ การสอน ช่อมเสริม การใช้ทรัพยากรในชุมชนเพื่อการเรียนการสอน รายงานผลการเรียน (ป.01) นอกจากนี้ ผู้บริหารควรจัดให้มีการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน การจัดทำแผนการสอน การจัดตารางสอน การจัดทำบันทึกการสอน การจัดครูเข้าสอน และการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการตามแผน ผู้บริหารควรมีบทบาทดังนี้ คือ ตรวจการเตรียม การสอนหรือบันทึกการสอน ให้ครูเข้าปฏิบัติการสอนตรงตามเวลา ควบคุม กำกับ ติดตาม และนิเทศ ให้ครูดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการสอน คู่มือครู จัดครูเข้าสอนแทน ควบคุมดูแล ให้ครูจัดสอนช่อมเสริม สนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนและควบคุม ติดตาม ให้ครูที่รับผิดชอบโครงการเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล การประเมินผลจะทำให้ทราบว่า การดำเนินงานมี ประสิทธิภาพเพียงใดเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทในการประเมินผลงานวิชาการใน 3 ด้านดังนี้คือ

1. การประเมินผลการเรียนของนักเรียน บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน คือ จัดให้ครู มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล จัดให้มีเอกสารประเมินผลการเรียนและดำเนินการให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ รับฟังปัญหาในการ ประเมินผลการเรียน จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนที่จะใช้ในการสอนช่อมเสริม ส่งเสริมให้มี การประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน และประเมินผลความก้าวหน้าทาง วิชาการของโรงเรียน

2. การประเมินผลโครงการวิชาการของโรงเรียน บทบาทของผู้บริหาร คือ เป็นผู้ ริเริ่มและส่งเสริมการจัดทำโครงการ พิจารณาและประเมินความสำคัญของโครงการติดตาม ช่วยเหลือการดำเนินงานตามโครงการ ให้ขวัญและกำลังใจ เป็นผู้ประเมินหรือแต่งตั้งคณะทำงาน ประเมินผลโครงการ เป็นผู้ตรวจสอบและตัดสินใจในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน และเผยแพร่ผลที่ ได้จากโครงการ

3. การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน คือสังเกต พฤติกรรมการสอนของครู ตรวจสอบการสอนตามแผนการสอน ตรวจสอบบันทึกการสอน ตรวจสอบผล การปฏิบัติงานของครู รับฟังข้อมูลจากผู้ปกครอง ตั้งกรรมการทดสอบนักเรียนตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ จัดประชุมประเมินผลงานของครู สรุปผลโครงการวิชาการที่ได้รับมอบหมาย และทำ การประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน

กล่าวโดยสรุป ก่อนที่จะมีการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนนั้นจะต้องมีการศึกษา สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในด้านวิชาการก่อน เพื่อจะได้ข้อมูลสำหรับนำไปใช้ในการ วางแผน แล้วดำเนินตามแผนที่วางไว้ มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่ วางไว้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร ถ้ามีก็จะได้แก้ไข เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้ต่อไป จะเห็นได้ว่า การบริหารงานวิชาการนั้นจะมีขั้นตอนต่อเนื่องกันไปเป็นกระบวนการ ในแต่ละขั้นตอนผู้บริหารโรงเรียนจะมีบทบาทแตกต่างกัน

ขอบข่ายของงานวิชาการ

งานวิชาการซึ่งถือเป็นงานหลักของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเข้าใจขอบข่ายงาน เพื่อจะได้บริหารงานให้ครอบคลุมงานต่าง ๆ ได้ พวงรัตน์ วิเวกานนท์ (2526 : 13 - 23) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานวิชาการว่า ควรที่จะครอบคลุมงานดังต่อไปนี้คือ การจัดหลักสูตรการเรียน การสอน การจัดตารางสอน สื่อการเรียน การวัดผลและประเมินผลการเรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยี การเรียนการสอน ส่วนปรีชา คัมภีรภรณ์ (2527 : 161 - 162) มีความเห็นว่า การบริหาร งานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาควรประกอบด้วยงานต่อไปนี้ คืองานหลักสูตร งานสื่อการสอน งานการสอน งานนิเทศการสอน งานประเมินผล งานปรับปรุงและพัฒนาการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ อารมย์ เพชรชื่น (2528 : 116) ที่มีความเห็นว่า การบริหารกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียน มีอยู่ 5 ประการคือ หลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผลการศึกษา การนิเทศการศึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

เพเบอร์ และเชียรร์รอน (สามารถ รักษาศิลป์. 2534 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Faber and Shearron. 1970 : 212) ได้แบ่งงานวิชาการออกเป็น 6 ด้านคือ

1. การจัดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. การจัดเนื้อหาของหลักสูตร
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การจัดอุปกรณ์การสอน
5. การนิเทศการสอน
6. การส่งเสริมครูประจำการ

เซอร์จิโอวานนี และคนอื่น ๆ (Sergiovanni and others. 1980 : 267 - 268)

กล่าวว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ได้แก่

1. การตั้งปรัชญาการศึกษาและตั้งวัตถุประสงค์ในการบริหารงานเพื่อให้บรรลุปรัชญาการศึกษานั้น
2. การจัดทำโครงการ เพื่อให้การบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
3. การจัดให้มีการประเมินผลหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ
4. การสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้พร้อมที่รับการเปลี่ยนแปลง
5. การจัดหาวัสดุเพื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ

มินูดีน (Minudin. 1987 : 2403) ได้ทำการวิจัย พบว่า บทบาททางด้านวิชาการ

ของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วยหน้าที่หลัก 6 ประการคือ

1. การประเมินผลโครงการของโรงเรียน
2. สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการศึกษาและประสบการณ์เพิ่มขึ้น
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของโรงเรียนอย่างชัดเจน
4. ควบคุมโครงการและกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งหมดของโรงเรียน
5. สอนในบางระดับชั้น
6. รู้และเข้าใจกฎข้อบังคับในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529 ข : 16 - 17) ได้กำหนด

ขอบข่ายงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. งานการเรียนการสอน

3. งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
4. งานวัดและประเมินผล
5. งานห้องสมุด
6. งานนิเทศการศึกษา
7. งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน
8. งานส่งเสริมการสอน
9. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

วรางคณา บัณฑิตยาค (2527 : 142) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูในโรงเรียน ประถมศึกษาเห็นด้วยกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน 3 ด้านคือ หลักสูตรและจัดการเรียน การสอน การนิเทศการศึกษา และการวัดและประเมินผล

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว ขอบข่ายของงานวิชาการส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกัน บ้างก็เล็กน้อย สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง งานวิชาการที่ผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวข้องเป็นงานหลัก 4 งาน คือ

1. งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะที่มีบทบาทต่อการนำ หลักสูตรไปใช้ จึงมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของหลักสูตร ต้องใช้เทคนิคและความสามารถของ ตัวผู้บริหารเอง เพราะผู้บริหารโรงเรียนมีความใกล้ชิดทั้งครูและนักเรียน ย่อมทราบพื้นฐานของความ เป็นไปได้ของครูแต่ละคนเป็นอย่างดี จึงเป็นประโยชน์กับผู้บริหารโรงเรียนที่จะวางแผนการใช้หลักสูตร อย่างถูกต้อง (อาภา บุญช่วย. 2537 : 16)
2. งานการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ครูแปลงหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามจุดหมายและหลักการที่วางไว้ในหลักสูตร ซึ่งต้องผ่านกระบวนการเรียนการสอนใน รูปแบบและวิธีการต่าง ๆ งานการเรียนการสอนจึงเป็นหัวใจของงานวิชาการในโรงเรียน (เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527 : 88)
3. งานนิเทศการศึกษา เป็นการช่วยเหลือแนะนำปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของ ครูให้ดีขึ้น นอกเหนือไปจากศึกษานิเทศก์แล้ว ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ทำหน้าที่นี้ได้ดีที่สุด โดยทำงาน

ร่วมกับเพื่อนครู เพื่อช่วยเหลือแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนการสอน (สามารถ
 รัชกาลศิลป์. 2534 : 79)

4. งานวัดและประเมินผล เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน
 เป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินการตามแนวทางของหลักสูตร ผลจากการวัดจะเป็นข้อมูล
 ที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้นำไปพิจารณาหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องและจุดอ่อนในด้านต่าง ๆ ได้ (สังัด
 อุทรานันท์. 2532 : 269 - 270) เพราะฉะนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จึงศึกษา 4 งานดังนี้

งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญในการทำงานที่จะนำหลักสูตรไปใช้ในเชิงปฏิบัติโดยตรง
 และจะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ที่จะสร้างความ
 เข้าใจกับครูในโรงเรียน เพราะความสำเร็จของการนำหลักสูตรไปใช้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนของครูเป็น
 สำคัญ ครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ (สำนักงานคณะกรรมการ
 การประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 23) การนำเอาหลักสูตรไปใช้ในเชิงปฏิบัติให้เกิดผล คือ
 การที่ครู-อาจารย์ทำการสอนให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและตรงกับเนื้อหาสาระใน
 หลักสูตรให้มากที่สุดนั่นเอง (หวน พันธุ์พันธ์. 2528 : 47) การดำเนินการและควบคุม
 กำกับให้การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตรได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้สอนในโรงเรียนเป็นอย่างดี

มีผู้ให้ความหมายและคำจำกัดความของหลักสูตรไว้หลายท่านดังนี้

ธีรจุมิ ประทุมพรรัตน์ (2529 : 231) มีความเห็นว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดา
 กิจกรรมและประสบการณ์ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตทั้งด้าน
 สติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ บุญมี เปรยยอด (2529 : 144) ได้กล่าวไว้ว่า
 หลักสูตร หมายถึง โครงการให้ความรู้และประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้
 พัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2535 : 1) ที่ได้ให้ความหมาย
 ของหลักสูตรไว้คือ หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดขึ้นให้นักเรียนทั้งในและ
 นอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ มีทักษะ เกิดความคิดและเจตคติที่ดี อันจำเป็นต่อการ

ดำรงชีวิต ส่วนธำรง บัณฑิต (2532 : 6) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบ จัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรม การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียน จัดขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับความรู้ มีพัฒนาการทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและ จิตใจ

หลักสูตรของประเทศไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดและจัดทำ โดยจัดให้ สอดคล้องตามแผนการศึกษาแห่งชาติ คล้ายกับโครงการปฏิบัติงานตามแผน (ภิญโญ สาธร. 2526 : 326) ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องสนับสนุนส่งเสริมและช่วยเหลือครูของตนให้ปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร หากเกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรก็ควร ประชุมปรึกษาหารือครูภายในโรงเรียน หรือภายในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันเพื่อหาทางปฏิบัติที่ เหมาะสม

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีความคาดหวัง ใให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา คุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์กับสังคมตามบทบาทหน้าที่ของตน ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้ (กรมวิชาการ. 2535 : 1 - 4)

1. หลักการมี 3 ประการ คือ
 - 1.1 เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน
 - 1.2 เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต
 - 1.3 เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติ
2. จุดหมาย มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สำคัญ 8 ประการ ได้แก่
 - 2.1 มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้
 - 2.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและธรรมชาติแวดล้อม
 - 2.3 สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและครอบครัว
 - 2.4 สามารถวิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหามีเหตุผล

โรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรประถมศึกษาเป็นอย่างดี สามารถให้คำแนะนำควบคุมให้ดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 184 - 185) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรดังนี้

1. การเตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร
2. การจัดอบรมเพื่อใช้หลักสูตร
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน
6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรและสื่อการเรียนให้คณะกรรมการศึกษาของ

โรงเรียนและชุมชนทราบเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และการจัดประสบการณ์การเรียนของหลักสูตร

7. การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และการเลือกโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. การจัดโครงการประเมินการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร

ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะที่มีบทบาทต่อการนำหลักสูตรไปใช้ จึงมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของหลักสูตร ต้องใช้เทคนิคและความสามารถของตัวผู้บริหารเอง เพราะผู้บริหารโรงเรียนมีความใกล้ชิดทั้งครูและนักเรียน ย่อมทราบพื้นฐานความเป็นมาเป็นไปของครูแต่ละคนเป็นอย่างดี องค์การ อินทรมพรรย์ (2526 : 173) ได้กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้มีความสัมพันธ์กับผู้บริหารโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง บทบาทอันสำคัญของผู้บริหารโรงเรียนสรุปได้ดังนี้

1. ต้องมีความเข้าใจหลักสูตรอย่างชัดเจน และจะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับสื่อการเรียนและวัสดุประกอบอื่น ๆ
2. ต้องเป็นผู้ดำเนินการนำหลักสูตรมาใช้
3. ต้องเป็นผู้ที่เสริมขวัญและกำลังใจแก่ครูและผู้บริหาร
4. ต้องจัดการด้านการบริการการใช้หลักสูตรแก่บุคลากรในโรงเรียน
5. ต้องจัดการประชุมเพื่อวางแผนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดดำเนินการ

6. ต้องประสานงานการดำเนินงานการใช้หลักสูตร
7. ติดตามผลการปฏิบัติงานและนิเทศ
8. ประชาสัมพันธ์
9. ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

สัจด์ อุทรานันท์ (2532 : 275 - 276) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหาร ในการนำหลักสูตรไปใช้ว่า ต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อย่างชัดเจน ให้บริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่ครู ดำเนินการนิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตรในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง ให้กำลังใจและบำรุงขวัญแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 ก : 149) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ขอบข่าย กระบวนการจัดการศึกษาตามหลักสูตร
2. ศึกษารายละเอียดของแผนการเรียน คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ
3. วางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
4. ติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร
5. ประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับต่าง ๆ
6. ประเมินผลด้านคุณภาพนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ดำเนินการแก้ไข้ปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตรทั้งในด้านตัวผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. พัฒนาบุคลากรให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
9. เข้าร่วมประชุม สัมมนา อบรมเรื่องการใช้หลักสูตร การแก้ไข้ปัญหาและเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร
10. การเตรียมการเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กก่อนเกณฑ์เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา

จึงสรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะที่มีบทบาทต่อการนำหลักสูตรไปใช้จะเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นอย่างดี เป็นผู้นำการใช้หลักสูตร มีการวางแผนการใช้หลักสูตร กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ ให้กำลังใจและบำรุงขวัญแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ติดตามและประเมินผลการทำงานหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้หลักสูตรบรรลุจุดหมายตามที่กำหนดไว้

งานการเรียนการสอน

งานการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะตามที่หลักสูตรต้องการ เพราะเป็นกิจกรรมที่ใกล้ชิดกับเด็กและเด็กได้ปฏิบัติมากที่สุด การเรียนการสอนจึงเป็นกิจกรรมที่ครูและนักเรียนร่วมกันปฏิบัติแยกเป็น 2 ส่วน คือการเรียนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนทำการสอนเป็นกิจกรรมที่ครูทำ ในทางปฏิบัติแล้วกิจกรรมทั้งสองอย่างได้ทำไปพร้อม ๆ กัน จึงเรียกรวมกันว่า การเรียนการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2530 : 1)

กมล ภูประเสริฐ และคนอื่น ๆ (2528 : 152) ให้ทัศนะว่า การจัดการเรียนการสอนหมายถึง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ส่วนสมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 20) ได้สรุปความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่า การเรียนการสอนเป็นกระบวนการให้เกิดความรู้และจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนเป็นกระบวนการให้เกิดความรู้และจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชูเมคเคอร์ และเฟรสเซอร์ (Shoemaker and Fraser. 1981 : 178 - 182) ยังชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นตัวจักรที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารจะต้องมีบทบาทดังนี้

1. ต้องศึกษาถึงประสิทธิภาพของการเรียนการสอนในโรงเรียน ได้แก่ งานวิชาการ และการแนะแนว

2. ต้องสร้างบรรยากาศในโรงเรียน ให้เต็มไปด้วยความเป็นระเบียบ ทำงานโดยมีจุดมุ่งหมาย คณะครูอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

3. ต้องมีความคาดหวังสูง เพื่อสนับสนุนคณะครูและนักเรียน

4. ต้องตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนของครู และมีระบบการประเมินผลการเรียนการสอนที่ดี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 ก : 8 - 9) ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในงานการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. จัดให้มีแผนการสอนให้ครบถ้วนทุกชั้นและทุกกลุ่มประสบการณ์ สำหรับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มุ่งเน้นให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดทำแผนการสอนเอง ผู้บริหารต้องเป็นผู้แนะและกระตุ้นให้ครูจัดทำและติดตามการนำไปใช้ด้วย

2. จัดห้องเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน

3. จัดสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และห้องพิเศษ เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพความพร้อมของโรงเรียน

4. ตรวจสอบการจัดตารางสอนให้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับอัตราเวลาเรียนในหลักสูตรทุกกลุ่มประสบการณ์ ทุกชั้นเรียนและให้มีตารางสอนรวมของโรงเรียนด้วย

5. จัดทำหรือจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร และแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่สนับสนุนการสอน เช่น แนวการสอน คู่มือครู และเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับครูผู้สอนให้เพียงพอทุกระดับชั้นและทุกกลุ่มประสบการณ์ โดยการสำรวจความขาดแคลนและความต้องการ

6. จัดครูประจำชั้น ครูประจำวิชาให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความถนัด

7. ติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูโดยการตรวจแผนการสอนหรือบันทึกการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ

8. เยี่ยมชั้นเรียน หรือสังเกตการสอน โดยกำหนดเป็นปฏิทินปฏิบัติงานไว้

9. จัดครูเข้าสอนแทนครูที่ขาดหรือครูที่ไม่มาปฏิบัติงาน โดยมีการบันทึกมอบหมายงานและบันทึกรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร

10. ติดตามช่วยเหลือพิเศษ ช่วยแก้ปัญหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้แก่ครู ให้ขวัญและกำลังใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร

11. เป็นผู้นำให้ครูปรับปรุงการเรียนสอนให้รู้จักใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และเลือกกิจกรรมการสอน โดยคำนึงถึงสภาพความพร้อมของนักเรียน โรงเรียน ชุมชนและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี

จึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในงานการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดทำมีแผนการสอนครบถ้วนทุกชั้นแลทุกกลุ่มประสบการณ์ จัดครูประจำชั้น ครูประจำวิชาให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถประสบการณ์และความถนัด ตรวจสอบการจัดการวางสอนให้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับอัตราเวลาเรียนในหลักสูตร จัดทำหรือจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่สนับสนุนการสอน

งานนิเทศการศึกษา

งานนิเทศการศึกษาคืองานที่สำคัญมากในการบริหารงานวิชาการ เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูได้รับการส่งเสริมปรับปรุงและพัฒนางานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนการสอนภายในโรงเรียน ตลอดจนการกระตุ้นให้ครูมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษานในโรงเรียนได้ดีที่สุดก็คือ ผู้บริหารโรงเรียน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้เข้าใจสภาพและปัญหาของการศึกษาภายในโรงเรียนเป็นอย่างดี และการที่ผู้บริหารจะทำหน้าที่นิเทศการศึกษาได้จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถวางแผนการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาอย่างเป็นระบบอีกด้วย

การนิเทศเป็นการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครู จุดประสงค์ของการนิเทศนั้น เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของเด็ก และเพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษา การนิเทศการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษา ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีทางด้านวิชาการก็จำเป็นต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกัน เช่น หลักสูตร วิธีสอน กิจกรรมการสอน และเพื่อเป็นการแก้ปัญหาต่าง ๆ จึงได้มีการจัดทำมีการนิเทศติดตามผล เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับวิธีการใหม่ ๆ นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้ก้าวทันพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงดังที่ กู๊ด (Good. 1973 : 539) ได้อธิบายว่า การนิเทศการศึกษาเป็นความพยายามของ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษา ในการที่จะส่งเสริมแนะนำครูและบุคลากรของโรงเรียนให้รู้จักวิธีการปรับปรุงการเรียนการสอน อันได้แก่ การพัฒนาครู การปรับปรุงวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับนิพนธ์ ไทยพานิช (2528 : 17) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา เป็นความพยายามของบุคลากรทางการศึกษาที่จัดทำกิจกรรมและให้บริการกับผู้บริหารและครูทั้งในทางตรงและทางอ้อม อันที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการเรียนของนักเรียน และสุริน สุพรรณรัตน์ (2530 : 9) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาคือ ความพยายามของผู้มีหน้าที่ในการนิเทศและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมมือเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และมาตรฐานตามกำหนดและบรรล่วัตถุประสงค์ นอกจากนี้ จิตต์ หมดสง (2537 : 347) ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาคือ กระบวนการชี้แนะ แนะนำและให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมของครูในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามของผู้มีหน้าที่ในการนิเทศและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมมือ ในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนแนะนำครูและบุคลากรของโรงเรียนทั้งในทางตรงและทางอ้อม ปรับปรุงการเรียนการสอน อันได้แก่ การพัฒนาครู การปรับปรุงวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนักเรียน ให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

อภิรมย์ ณ นคร (2527 : 49) มีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาดังนี้

1. ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานโครงสร้างทางวิชาการ จัดโปรแกรมโรงเรียนทั่ว ๆ ไป และสถานะการเรียนการสอนในห้องเรียน
2. ทำงานร่วมกันกับคณะครูภายในโรงเรียน โดยการสังเกตการสอน การสาธิต การสอน และการให้คำปรึกษา
3. จัดหาอุปกรณ์การสอนให้พร้อม
4. บำรุงขวัญและกำลังใจของครู

สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529 ข : 19) ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน ควรวางแผนการนิเทศการศึกษากภายในโรงเรียน โดยดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้อย่างชัดเจน
2. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ
3. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา
4. วางแผนการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะมีทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนกำหนด

ทางเลือก

5. กำหนดตัวบุคลากรที่รับผิดชอบในการนิเทศ
6. จัดประชุมครูเพื่อทราบจุดมุ่งหมายและแนวปฏิบัติ ตลอดจนปรับเปลี่ยนให้รัดกุมและเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของคณะครูในโรงเรียน

7. ปฏิบัติการตามแผน
8. ติดตามและประเมินผล

กิตติมา ปรีดีติลล (2532 : 307) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหาร ผู้บริหารในฐานะผู้นำและเป็นผู้บริหารของหน่วยงานต้องแสดงบทบาทดังนี้

1. สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการนิเทศภายในอย่างจริงจังและจริงจัง
2. ท้าหน้าที่เป็นวิทยากรที่ดีที่สุดของครูในทุกโอกาส ให้คำแนะนำชี้แหล่งวิชาการให้แก่ครู
3. บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ทำหน้าที่นิเทศและผู้รับการนิเทศในทุก ๆ ด้าน
4. ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
5. สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

แมคเคลีย์รี่ และเฮนดีย์ (สุริน สุพรรณรัตน์. 2530 : 27 - 28 ; อ้างอิงมาจาก McCleary and Stephen. 1970 : 126 - 128) ได้กำหนดบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นิเทศควรมีบทบาทการเป็นผู้นำเกี่ยวกับการปรับปรุงศักยภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนให้ดีขึ้น ดังนี้

1. ผู้บริหารจะต้องเปิดโอกาสให้มีการทำความเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งในวัตถุประสงค์ของการศึกษา และเป้าหมายทางการสอนให้คุณค่าเป็นที่ยอมรับของประชาชนและกลุ่มผู้ร่วมงานในโรงเรียน

2. ผู้บริหารจะต้องพยายามอย่างยิ่งที่จะเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างหลายอย่างในตัวผู้เรียน
 3. ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบที่จะจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายโดยจัดให้มีสื่อ การศึกษาต่าง ๆ ที่เหมาะสม จัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้เกิดคุณค่าแก่ความงอกงามของ เด็ก จัดผู้สอนทั้งในลักษณะการสอนเป็นหมู่คณะครูช่วยสอน และผู้ช่วยสอนจัดการสอนในลักษณะ กลุ่ม เต็มวัยและการอภิปรายตามความเหมาะสม รวมทั้งอาคารสถานที่เรียนที่เอื้ออำนวยให้เกิดคุณภาพทางการเรียนการสอน
 4. ผู้บริหารจะต้องเอื้ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนเพื่อพัฒนาการสอนของบุคลากร ที่มีคุณภาพ
 5. ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบต่อช่วยเหลือให้บุคลากรในโรงเรียนเข้าใจงานการใช้ ประโยชน์ของทรัพยากรทางการสอน การบริการและเครื่องช่วยการสอนต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ การเรียนการสอน
 6. ผู้บริหารจะต้องเสริมสร้างบรรยากาศในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนา ปรับปรุงวิชาชีพของตนอย่างสมบูรณ์
 7. ผู้บริหารโรงเรียนไม่เพียงแต่เห็นคุณค่าของความคิดใหม่ทางการศึกษาเท่านั้น แต่ ต้องนำความคิดใหม่ ๆ ที่มีคุณค่านั้นมาปรับปรุงวิธีการปฏิบัติให้ดีขึ้น
- จึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารในกรณีศึกษานี้ จะต้องสนับสนุนและ ส่งเสริมให้เกิดการนิเทศภายในอย่างจริงจัง ทำงานร่วมกับคณะครูภายในโรงเรียน โดยการ สังเกตการสอน การสาธิตการสอน และการให้คำปรึกษา ทำหน้าที่เป็นวิทยากรที่ดีที่สุดของครูใน ทุกโอกาส บริการและอำนวยความสะดวกแก่ครูในทุกโอกาสสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครูใน การทำงานเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

งานวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งใช้ เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน และเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการ

ดำเนินการตามแนวทางของหลักสูตร ผลจากการวัดจะเป็นข้อมูลที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้นำไปพิจารณาหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องและจุดอ่อนในด้านต่าง ๆ ได้ ดังนั้น การวัดและประเมินผลจึงเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจและจัดดำเนินการภายในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ จานง พรายแยมแซ (2531 : 5) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัช วรณรัตน์ โดยที่จานง พรายแยมแซ ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาปริมาณแทนคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือแทนพฤติกรรม หรือสมรรถภาพของบุคคลโดยใช้เครื่องมือช่วยในการวัดและผลของการวัดจะออกมาเป็นตัวเลขนหรือคะแนน การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจหรือวินิจฉัยเพื่อตีราคาหรือสรุปคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือพฤติกรรมของคนใดคนหนึ่งอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณาและวิรัช วรณรัตน์ (2539 : 4) ที่กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพหรือคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดโดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมีกฎเกณฑ์ การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจ ตีราคา วินิจฉัยชี้ขาด หรือลงสรุปสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อย่างมีหลักเกณฑ์โดยอาศัยการวัดเป็นหลัก ในกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีความสำคัญ และเกี่ยวพันกันเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ เมื่อมีการเรียนการสอนย่อมต้องมีการวัดและประเมินผล

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือหาปริมาณแทนคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะวัดโดยใช้เครื่องมือช่วยในการวัดและผลของการวัดจะออกมาเป็นตัว เลขหรือคะแนน

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจ เพื่อตีราคา หรือลงสรุปคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อย่างมีหลักเกณฑ์โดยอาศัยการวัดเป็นหลัก

การวัดผลและประเมินผล เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียน เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงาน ว่าได้ผลแค่ไหน เพียงไร หรือจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนย่อมมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องการวัดผลและประเมินผลในเรื่องของการติดตามดูผลการสอนของครูว่าเป็นอย่างไร ผู้บริหารโรงเรียนจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยดูแล ส่งเสริมให้การวัดผลและประเมินผลเป็นไปตามที่คาดหวังไว้

มติ ภัคเกษม (2528 : 36) ได้เสนอแนะหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการวัดผล การศึกษาของนักเรียนดังนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผล เช่น ประเภทของข้อทดสอบ ระยะเวลา ในการทดสอบ การเตรียมแบบฟอร์ม รายงานผลการเรียนต่อผู้ปกครอง
2. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ เช่น กระดาษไข หมึกพิมพ์ กระดาษอัดสำเนา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในการนั้น
3. ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถในการออกข้อสอบ
4. จัดตารางสอบ กำหนดครู ผู้ดูแล และเวลาที่ใช้ในการสอบ
5. แนะนำให้ครูทราบถึงระเบียบของผู้สอบ และผู้ควบคุมให้ปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน
6. เมื่อสอบเสร็จควรประเมินผลการสอบที่ผ่านไป จัดให้ทำการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อ หาทางแก้ไขในโอกาสต่อไป

ส่วน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 ก : 10) ได้กำหนด แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวัดและประเมินผลดังนี้

1. จัดให้มีระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) พ.ศ.2533 และสะดวกต่อการนำไปใช้
2. ศึกษาและทำความเข้าใจระเบียบวัดผลให้ละเอียดลึกซึ้ง สามารถอธิบายหรือชี้แจง ให้ครูผู้สอนเข้าใจและปฏิบัติได้
3. จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนดไว้
4. วางแผนกำหนดระยะเวลาการวัดผลและประเมินผลและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน
5. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ แบบฟอร์มและเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อใช้ดำเนินงานวัดผลและ ประเมินผลให้พร้อมและเพียงพอ
6. จัดสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพ และปรับปรุงการสร้างข้อสอบของครูให้มี มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยการอบรมให้ความรู้ประชุมปฏิบัติการจัดสร้างข้อสอบ

7. ให้มีคณะกรรมการวัดผลของโรงเรียน เพื่อพิจารณาการเลื่อนชั้น หรือการซ้ำชั้น ของนักเรียน
 8. จัดให้มีครูทำหน้าที่วัดผลและประเมินผลของโรงเรียนซึ่งมีพื้นฐานความรู้ด้านสถิติ พอสมควร
 9. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มประสบการณ์ ทุกระดับชั้นเรียน และนำผลการวิเคราะห์มาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
 10. ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เช่น สมุดประจำชั้น สมุดรายงานประจำตัวนักเรียน
 11. จัดทำผลการประเมินแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนทุกชั้น ทุกคนและทุกกลุ่ม ประสบการณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเอง
- นอกจากนี้ อาภา บุญช่วย (2537 : 141) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลมีดังนี้
1. กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผล เช่น ประเภทของข้อสอบ หรือเครื่องมืออื่น ๆ ระยะเวลาที่จะใช้ในการสอบ มาตรฐานอันจะพึงยึดถือในการสอบ หรือการวัดผล กำหนดการส่งคะแนนสอบต่อหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ การเตรียมแบบสำหรับ รายงานผลการสอบแก่ผู้ปกครอง
 2. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ
 3. พยายามหาทางส่งเสริมครูให้มีความสามารถในการประเมินผล เทคนิคการออก ข้อสอบ การให้คะแนน
 4. การจัดตารางสอบ กำหนดครูผู้คุมสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ
 5. การจัดห้องสอบ ที่นั่ง การสร้างบรรยากาศให้เหมาะแก่การสอบ
 6. ศึกษาระเบียบกระทรวงศึกษาธิการผู้สอบและผู้ควบคุมสอบ เพื่อจะได้นำปฏิบัติ เป็นแนวเดียวกัน
 7. ประเมินผลการสอบที่ได้ผ่านไปแล้ว หากมีข้อบกพร่องเกิดขึ้นจะได้หาทาง แก้ไขต่อไป

8. เกณฑ์ในการประเมินผล ตลอดจนแบบฟอร์มต่าง ๆ ผู้บริหารจะต้องตรวจสอบให้เป็นไปตามเกณฑ์

จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ในการวัดและประเมินผลการเรียนไม่ยิ่งหย่อนไปกว่างานด้านอื่น ผู้บริหารจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับระเบียบการวัดผลอย่างลึกซึ้ง เพื่อที่จะแนะนำครูได้ กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล วางแผนกำหนดระยะเวลา และจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เมื่อสอบเสร็จควรประเมินผลการสอบที่ผ่านไป จัดทำทำการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาทางแก้ไขในโอกาสต่อไป

บทบาทและหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

การบริหารงานวิชาการจะสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักในการบริหารโรงเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างนักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ มีความรู้ จริยธรรม และคุณสมบัติตามที่สังคมต้องการ ดังนั้นการที่โรงเรียนจะทำหน้าที่นี้ได้สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้บริหารโรงเรียนได้เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตนต่อการบริหารงานอย่างถ่องแท้

สันต์ ธรรมบารุง (2525 : 232 - 233) ได้เสนอแนะบทบาทของครูใหญ่ทางด้านวิชาการไว้ดังนี้คือ เป็นผู้รับผิดชอบผลทางการศึกษาทั้งหมดของโรงเรียน กล่าวคือ จะต้องจัดการศึกษาให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพและให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ เป็นผู้ดำเนินการประชุมวางแผนงานวิชาการของโรงเรียนทั้งแผนระยะยาวและระยะสั้น พร้อมกันนั้นให้มีการแบ่งงานและมอบหมายให้อย่างเหมาะสม มีการติดตามและให้การช่วยเหลือครูตามสมควร เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดครูเข้าสอน ตามความรู้ ความสามารถ และให้โอกาสแก่ครูทุกคนในการแสดงความสามารถในการสอนทุกชั้น เป็นผู้แนะนำให้ครูรู้จักหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน แผนการสอนการใช้สื่อการสอนและการวัดผล ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนให้ครูจัดทำโครงการสอนเป็นรายวิชา

หรือกลุ่มวิชา หรืออาจจัดซื้อโครงการสอนไว้เป็นสมบัติของทางโรงเรียน ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนครู ทำแผนการสอนเป็นประจำ เพื่อเป็นหลักประกันว่าครูได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และจะทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดผลดีแก่ผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนครูในเรื่องสื่อการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนให้ครูได้ใช้ประกอบการสอน นิเทศการสอนครูในโรงเรียน โดยการนิเทศเป็นระบบ ระเบียบ มีการใช้เครื่องมือในการนิเทศ ตลอดจนการให้คำแนะนำช่วยเหลือการบริการและติดตามผลของครู รับผิดชอบในการจัดการสอนของครู ในกรณีที่ครูไม่สามารถมาทำการสอนได้ ในกรณีนี้ครูใหญ่ควรมีการรวมตารางสอนไว้ เพื่อสะดวกในการหาคนแทน หรือเพื่อขจัดปัญหานักเรียนที่จะรบกวนห้องข้างเคียง ส่งเสริมให้ครูทำสื่อการเรียนการสอน และทำโครงการช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อน เช่น การสอนซ่อมเสริม เป็นต้น เป็นผู้แนะนำครูในการวัดผล ประเมินผล และวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นผู้แนะนำครูในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่เด็กนักเรียน จัดห้องพิเศษต่าง ๆ เพื่อเสริมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ เป็นผู้ดำเนินการจัดบริการแนะแนวการศึกษาให้แก่เด็ก

สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529 ก : 17) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้ คือ กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ การวางแผนงาน การควบคุม กำกับ ติดตาม การนิเทศ งานวิชาการอย่างมีระบบ การจัดหาหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร การจัดหา และจัดให้ครูผลิตสื่อการเรียนการสอน และควบคุมดูแลให้นำไปใช้ การจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุด การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การส่งเสริมเกี่ยวกับการนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ในการดำเนินงานของโรงเรียน

กฤษฎณา โอบาสวัสดิ์วัฒนา (อามา บุญช่วย. 2537 : 63 - 64 ; อ้างอิงมาจาก กฤษฎณา โอบาสวัสดิ์วัฒนา. 2527 : 1021) ได้สรุปบทบาทของผู้บริหารในการวางแผนงานวิชาการไว้ คือ เป็นผู้ดำเนินการวางแผนและจัดทำแผน รวมทั้งเป็นผู้ควบคุมดูแลและดำเนินงานในด้านการวางแผนงานวิชาการ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจัดทำเสร็จและนำไปใช้ปฏิบัติ มอบหมายงานให้บุคลากรในหน่วยงานนั้นนำไปปฏิบัติ เมื่อได้รับการรายงานต้องวินิจฉัย ตัดสินใจ ที่จะดำเนินการแก้ปัญหาหรือปฏิบัติต่อไปด้วยวิธีการใด เพื่อพัฒนาปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพและก้าวหน้าอยู่เสมอ

ส่วนบุญมา กัมปนาทพงษ์ (2539 : 79) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการผู้บริหาร จะต้องดำเนินการเพื่อให้มีการรวบรวมและจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการ มีการทำแผนงานและโครงการของการเรียนการสอน มีการจัดตารางสอนโดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่เหมาะสม มีการจัดครู - อาจารย์เข้าสอน ให้ตรงตามวุฒิหรือประสบการณ์ และ จัดครู-อาจารย์เข้าสอนแทนตามความเหมาะสม มีการพัฒนาการเรียนการสอน จัดบรรยากาศ ส่งเสริมทางด้านวิชาการ มีการจัดสอนซ่อมเสริม จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน จัดประชุมอบรมสัมมนา และมีการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

จึงสรุปได้ว่า บทบาทและหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบผลทางการศึกษาทั้งหมดของโรงเรียน จะต้องจัดการศึกษาให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ เป็นผู้ดำเนินการวางแผนและจัดทำแผน จัดโครงการของการเรียนการสอน กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ การควบคุม กำกับ ติดตาม การนิเทศงานวิชาการอย่างมีระบบ ตั้งแต่เริ่มต้นจัดทำเสร็จและนำไปใช้ปฏิบัติ มอบหมายงานให้บุคลากรในหน่วยงานนำแผนไปปฏิบัติ เมื่อได้รับรายงานต้องวินิจฉัย ตัดสินใจ ที่จะดำเนินการแก้ปัญหาหรือปฏิบัติต่อไป ด้วยวิธีการใด เพื่อพัฒนาการปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพและก้าวหน้าอยู่เสมอ

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ เป็นงานหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ถึงความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 16) ซึ่งสอดคล้องกับที่สายัณห์ พาน้อย (2539 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเอาใจใส่ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของหลักสูตร ในการพิจารณาคุณภาพของประถมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 1) ได้กำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพของการประถมศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาวะสุขภาพ อัตราการเข้าชั้น และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ เจษฎา แซ่มประเสริฐ (2540 : 39) ที่ได้กล่าวถึงการประกันคุณภาพของการศึกษาระดับประถมศึกษาว่า เครื่องชี้วัดเบื้องต้นที่จะบ่งชี้ถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในขณะนี้คือ การบริหารการใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสัมพันธ์ของผู้ปกครองและชุมชน

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพตัวหนึ่งของโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ที่จัดทำโครงการประเมินคุณภาพนักเรียน ก็ได้ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียน เช่นเดียวกัน ดังเช่นที่ สุข เดชชัย และคนอื่น ๆ (2525 : 30) ได้กล่าวว่า คุณภาพของนักเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นบรรทัดฐานขั้นต่ำในการวัด เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับเดียวกันหรือไม่ และการประเมินผลความสำเร็จของผู้เรียน จะเป็นวิธีหนึ่งในการวัดคุณภาพของการจัดการศึกษา ของสถานศึกษานั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะดีหรือไม่ นอกจากจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลาย ๆ ประการแล้วผู้บริหารโรงเรียนก็มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

ไพรัช กันสุทธิ (2532 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัวร์ (Moore. 1971 : 3223 - A) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารงานของครูใหญ่ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โอลานียิ (Olaniyi. 1985 : 1469 -A) ที่พบว่า บทบาทของอาจารย์ใหญ่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จึงกล่าวสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นงานหลักของโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนจะวัดกันที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา เป็นเครื่องชี้ความสำเร็จความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน

การจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองเป็นหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนในเขตจังหวัดอ่างทอง และรอยต่อเขตจังหวัดใกล้เคียง ตามนโยบายของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 3 ระดับ ปริมาณงานในความรับผิดชอบปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ในปีการศึกษา 2538 ที่ผ่านมามีดังนี้

1. จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาให้แก่เด็กวัย 4 - 5 ขวบ หรือเด็กวัยก่อนเกณฑ์ การศึกษาภาคบังคับ 2 ปี เพื่อให้มีความพร้อมในการเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
2. จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาให้แก่เด็กไทยทุกคนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523
3. จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้แก่เด็กในพื้นที่ชนบทที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสศึกษาต่อเพิ่มขึ้นตามแนวนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 9 ปีของรัฐบาล

ปริมาณงานในความรับผิดชอบของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีดังนี้

1. จำนวนนักเรียนและห้องเรียน
 - 1.1 ระดับก่อนประถมศึกษา มีนักเรียนทั้งสิ้น 5,950 คน
ห้องเรียน 355 ห้องเรียน
 - 1.2 ระดับประถมศึกษา มีนักเรียนทั้งสิ้น 20,851 คน
ห้องเรียน 1,069 ห้องเรียน
 - 1.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักเรียนทั้งสิ้น 2,215 คน
ห้องเรียน 89 คน

2. จำนวนหน่วยงานในสังกัด

2.1	สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ	7	แห่ง
2.2	กลุ่มโรงเรียน	24	กลุ่ม
2.3	โรงเรียน	159	โรงเรียน
	จำแนกเป็น		
	- ขนาดเล็ก	67	โรงเรียน
	- ขนาดกลาง	68	โรงเรียน
	- ขนาดใหญ่	24	โรงเรียน

3. จำนวนบุคลากรในสังกัด

3.1	ข้าราชการครู จำนวน 2,002 คน จำแนกดังนี้		
	- ครูผู้สอน	1,808	คน
	- ผู้บริหารสถานศึกษา	159	คน
	- ศึกษานิเทศก์	35	คน
3.2	ข้าราชการพลเรือนสามัญและผู้บริหารในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด	137	คน
3.3	ลูกจ้างประจำ	184	คน

ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดอ่างทอง ซึ่งได้จากการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีการศึกษา 2538 ที่ผ่านมามีดังนี้

1. ด้านปริมาณ

1.1 เด็กวัยก่อนประถมศึกษา ยังไม่สามารถเข้าเรียนในชั้นอนุบาล หลักสูตร 2 ปี ได้อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปกครองมีฐานะยากจน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง และชุมชนเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมเด็กก่อนวัยเรียนยังไม่ทั่วถึง

1.2 การเกณฑ์เด็กเข้าเรียน ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 ยังไม่สามารถเกณฑ์เด็กเข้าเรียนได้ครบทุกคน ในปีการศึกษา 2538 (เกณฑ์ได้ร้อยละ 96.53) ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กอพยพย้ายที่อยู่ตามผู้ปกครองไปประกอบอาชีพที่อื่น ไม่สามารถติดตามได้

1.3 การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทุกโรงเรียน (28 โรงเรียน) ต้องช่วยเหลือสนับสนุนอีกมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะวิชา อีกทั้งผู้ปกครองบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาระดับนี้

2. ด้านคุณภาพการศึกษา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารจำนวนมากเอาเวลาไปบริหารงานอย่างอื่นทำให้การเรียนการสอนไม่ได้คุณภาพ ครูส่วนหนึ่งยังไม่เห็นความสำคัญของการเตรียมการสอน การสอนซ่อมเสริมยังมีน้อย การนิเทศติดตามผลไม่ทั่วถึง โดยผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2538 มีดังนี้

เป้าหมายที่กำหนดค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยร้อยละ		
กลุ่มทักษะ - ภาษาไทย	70	69.26
- คณิตศาสตร์	60	57.83
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	75	69.49
กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	80	76.11
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	75	78.44
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	70	72.67

3. ด้านการบริหารและสนับสนุน

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองมีภารกิจหลักที่รับผิดชอบโดยตรง คือ จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา และจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงด้านการบริหารและสนับสนุนดังนี้

3.1 ต้องมีการปรับปรุงการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ทุกหน่วยงานใช้แผนและระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อเอื้อต่อการวางแผนการบริหารการนิเทศและการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การนิเทศภายในโรงเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้เกี่ยวข้อง ขาดความสนใจ บางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจงานการปฏิบัติงาน

3.3 จัดให้มีการค้นคว้า วิจัย เพื่อหารูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาและการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในทุก ๆ ด้าน จากปัญหาและความต้องการดังกล่าว ถ้าจะพิจารณาด้านคุณภาพการศึกษา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด ด้านการบริหารและสนับสนุน ต้องเน้นให้ทุกหน่วยงานใช้แผนและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเอื้อต่อการวางแผนการบริหารนิเทศและการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีการค้นคว้า วิจัย เพื่อหารูปแบบการเรียนการสอนที่ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในทุก ๆ ด้าน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปรีชา บุญควรัตน์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ พบว่า การบริหารงานวิชาการทั้ง 7 ด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนที่ผู้บริหารมีวุฒิต่างกัน มีการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์การศึกษา และด้านการจัดกิจกรรมทางวิชาการแตกต่างกัน โรงเรียนที่ผู้บริหารมีประสบการณ์ต่างกันมีการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารแนะแนวแตกต่างกัน

ไพรัช กันสุทธิ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรทางการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 4/พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา

ลิริพันธุ์ พันธุ์มี (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับมาตรฐานโรงเรียน และคุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 7 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับมาตรฐานโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนที่มีมาตรฐานต่าง ๆ และคุณภาพการบริหารงานวิชาการระดับต่าง ๆ แล้ว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานในระดับดี แตกต่างกับโรงเรียนที่มีมาตรฐานในระดับพอใช้ และควรปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพการบริหารงานวิชาการระดับต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

อาราม สุวรรณชัยรบ (2535 : 204 - 209) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความเห็นว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม และรายด้านทั้ง 9 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การเรียนการสอน วัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน การส่งเสริมการสอน การวัดผลประเมินผล ห้องสมุด การนิเทศการศึกษา การวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงานและประชุมอบรมทางวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน 9 ด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน พบว่า มีการบริหารงานวิชาการทุกด้านอยู่ในระดับมาก และมีการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนและด้านวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน และโดยรวมทั้ง 9 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมชาย ดำรงค์ศิลป์ (2537 : 206) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรีที่

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน/พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน อายุราชการ ในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนและขนาดของโรงเรียน ไม่พบความแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน ยกเว้นเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบความแตกต่างกัน 4 ด้านคือ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน งานนิเทศการศึกษา งานวางแผน และกำหนดวิธีดำเนินงาน

งานวิจัยในประเทศ

มาร์เทลลาโร (Martellaro. 1983 : 384 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรัฐแม็กซิโกพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ในการควบคุมการศึกษา แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สปาร์ค (Spark 1984 : 1010 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของการปฏิบัติงานจริงของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับอำเภอของรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมุ่งศึกษาจากโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุด พบว่า ในหลักการมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญหรือความสัมพันธ์ใดระหว่างผลสัมฤทธิ์ในระดับอำเภอ และนโยบายการปฏิบัติงานและการรับรู้ในส่วนของกาให้บริการระหว่างผู้บริหารในระดับอำเภอกับผู้บริหารโรงเรียน แต่ก็มีสิ่งที่บ่งชี้ว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงของอำเภอ มักจะเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะจัดการให้มีการวางแผน การเป็นผู้นำและมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

โอลานียิ (Olaniyi. 1985 : 1469 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของอาจารย์ใหญ่ บรรยายภาคในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไนจีเรีย/การศึกษาครั้งนี้เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของอาจารย์ใหญ่ ตามทัศนะของตนเอง และบรรยายภาคของโรงเรียนตามทัศนะของครูและนักเรียน และหาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายภาคของโรงเรียน

กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ซึ่งใช้คะแนนที่ได้จากการสอบโดยใช้แบบสอบถามของโรงเรียนอัฟริกา ตะวันตก พบว่า บทบาทของอาจารย์ใหญ่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

แจคสัน (ปรีชา บุญคมรัตน์. 2532 : 29 ; อ้างอิงมาจาก Jackson. 1986 : 1171 - A) ได้ทำการศึกษารวบรวมเรื่อง ความสัมพันธ์ของแบบความเป็นผู้นำของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนรัฐบาลในรัฐมิสซิสซิปปี และคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับ 8 พบว่า รูปแบบความเป็นผู้นำของอาจารย์ใหญ่ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ซินน็อตต์ (Sinnott. 1995 : 1615 - A) ได้ทำการศึกษารวบรวมเรื่องความสำคัญของอาจารย์ใหญ่ด้านกระบวนการของการทำให้อาณาจารย์โรงเรียนและผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนของรัฐบาลในมิชิแกน 8 แห่ง พบว่า ในความพยายามเพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและการรับรู้ของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของตนเอง จากค่าที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่า ความเข้มแข็งของความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำและผลการเรียนของมิชิแกน มีค่า 0.7381 ซึ่งผลที่ได้นี้แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของตนเองมีผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

แฮร์รอน (Herron. 1995 : 2229 - A) ได้ทำการศึกษารวบรวมเรื่องแบบผู้นำของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมและผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง อาจารย์ใหญ่จำนวน 194 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาเพนซิลเวเนีย พบว่า แบบผู้นำระดับประถมและระดับของแบบผู้นำไม่ได้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสามารถในการปรับแบบผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่พบว่าปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีมากเกินไป

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานนิเทศการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประชากร และจำแนกเป็น

รายกลุ่มประสบการณ์ กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพและกลุ่มประสบการณ์พิเศษ
(ภาษาอังกฤษ)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีประเด็นดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดการกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1.1 ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

จำนวน 159 คน

1.2 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

จำนวน 434 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ครูวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่ง

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan.

1970 : 607 - 610) ได้กลุ่มตัวอย่าง 113 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified

Random Sampling) จำนวนตามโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 28 โรงเรียน

โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง จำนวน 57 โรงเรียน และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 28 โรงเรียน จากรายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง. 2539 : 13 - 20) โดยใช้เกณฑ์เปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป ระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ 26 - 74 และตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงไปตามลำดับ

2.2 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ทาการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนที่ครูวิชาการโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 2 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 226 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูทั้งสิ้น 339 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง			
	โรงเรียน	ครู		โรงเรียน	ครู		
		ครูวิชาการ	ครูผู้สอน		ครูวิชาการ	ครูผู้สอน	รวม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	40	40	106	28	28	56	84
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง	79	79	213	57	57	114	171
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	40	40	115	28	28	56	84
รวม	159	159	434	113	113	226	339

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากตำราเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำแนะนำจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ นำมาประมวลสร้างเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความมากน้อยของระดับการปฏิบัติงานโดยมีเกณฑ์ให้ให้นักคะแนดังนี้

ระดับการปฏิบัติมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับการปฏิบัติมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับการปฏิบัติปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับการปฏิบัติน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของเบสท์ (Best. 1983 : 174) ที่กำหนดไว้ แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

1.00 - 1.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก
4.50 - 5.00	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาจากหนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมงานวิชาการ 4 งาน คือ งานหลักสูตรและ
 การนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานนิเทศการศึกษา

2. สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และขอคำแนะนำ
 จากคณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
 โรงเรียนตามขอบเขตของการวิจัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางการสร้างเครื่องมือ

3. ศึกษาเทคนิค และวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางการ
 การสร้างแบบสอบถาม

4. ประมวลข้อมูล จากข้อ 1-3 มาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นรายการเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
 โรงเรียน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตั้งแต่
 ระดับการปฏิบัติมากที่สุดถึงน้อยที่สุดให้ครอบคลุมงานวิชาการ 4 งาน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
 ตามขั้นตอนดังนี้

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำเสนอ
 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขให้มี
 ความถูกต้องสมบูรณ์ เหมาะสม ก่อนนำไปใช้ ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตา ทัพสุวรรณ หัวหน้าภาควิชาการบริหาร
 การศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.3 อาจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.4 ดร.อาทิตย์ ธีรานุตร ศึกษานิเทศก์ 8 สำนักงานคณะกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

1.5 นายปราโมทย์ ขจรภัย ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงานคณะกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

2. ทดสอบอำนาจจำแนก (Discrimination) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไป
ทดลองใช้ (Try Out) กับครูวิชาการโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษา 6 สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจ
จำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิธีการของการแจกแจงค่าที่ (t-distribution) ค่า t
ที่ใช้ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 (วิเชียร เกตุสิงห์. 2534 : 112 - 113)

3. ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ตามวิธีการของครอนบัค โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความ
เชื่อมั่น 0.98 เมื่อจำแนกในแต่ละงาน พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	= 0.94
งานการเรียนการสอน	= 0.93
งานนิเทศการศึกษา	= 0.95
งานวัดและประเมินผล	= 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

2. ขอความร่วมมือจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ให้ครูวิชาการโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมกับได้กำหนดวันส่งคืนไว้ด้วย

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอที่กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแล้วด้วยตนเอง ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.57

4. คัดลอกคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ และจำแนกเป็นรายกลุ่มประสบการณ์ กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) จำนวนโรงเรียน 113 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 2,392 คน จากรายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง. 2539 : 13 - 20)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 324 ฉบับ มาตรวจความถูกต้อง ความสมบูรณ์ในการตอบ แล้วคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์และถูกต้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 324 ฉบับ ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของแบบสอบถามที่นำมาใช้วิเคราะห์ จำนวนตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถาม	ร้อยละของแบบสอบถาม
	ส่งไป	ที่ได้รับคืนและสมบูรณ์	ที่สมบูรณ์
ครูวิชาการโรงเรียน	113	108	95.57
ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	226	216	95.57
รวม	339	324	95.57

2. หาค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ในตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์เฉพาะ ตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

ระดับการปฏิบัติมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับการปฏิบัติมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับการปฏิบัติปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับการปฏิบัติน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

4. หาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เพื่อให้ทราบระดับพฤติกรรมการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในแต่ละงาน และเป็นรายชื่อ

ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์พิจารณาของเบสท์ (Best. 1983 : 174) ที่กำหนดไว้ดังนี้

1.00 - 1.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติใน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติใน้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก
4.50 - 5.00	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

5. ทดสอบความเที่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นรายชื่อ และใน แต่ละงาน เพื่อหาการกระจายของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานนิเทศ การศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ และจำแนกเป็นรายกลุ่ม ประสบการณ์ กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ตารางทดสอบค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

7. ทดสอบความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) และ นำค่าที่คำนวณได้ไปเปิดตารางไคสแควร์หาค่าวิกฤติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการทาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for Social Sciences/Personal Computer Plus) โดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (Ferguson. 1981 : 49)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Ferguson. 1981 : 68)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 อำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้สำหรับหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิธีการของการแจกแจงที (t-distribution) (วิเชียร เกตุสิงห์. 2534 : 112 - 113)

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170 - 172)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlations Coefficient) (Ferguson. 1981 : 113)

3.2 ทดสอบความเป็นอิสระค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) (Chase. 1985 : 301)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการแสดงและเสนอผลการวิเคราะห์และการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายดังนี้

n	แทน จำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
df	แทน ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
χ^2	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา χ^2 -distribution
O	แทน ความถี่ที่เป็นจริง (Observed Frequency)
E	แทน ความถี่ที่คาดหวัง (Expected Frequency)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สภาพของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูวิชาการโรงเรียน	108	33.33
2. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	216	66.67
รวม	324	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 108 คน หรือร้อยละ 33.33 และเป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 216 คน หรือร้อยละ 66.67

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง โดยนำเสนอภาพรวมทุกงาน ในแต่ละงานและเป็น
รายชื่อ ดังตาราง 4 - 8

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมทุกงาน และในแต่ละงาน (n = 324)

งานที่	พฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.67	.68	มาก
2.	งานการเรียนการสอน	3.82	.62	มาก
3.	งานวัดและประเมินผล	3.97	.63	มาก
4.	งานนิเทศการศึกษา	3.42	.71	ปานกลาง
	รวม	3.72	.61	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า พฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาในแต่ละงาน พบว่า อยู่ในระดับมากถึง 3 งาน คือ
งานวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.97$) งานการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.82$) และงานด้าน
หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ($\bar{X} = 3.67$) ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลางเพียง 1 งาน
คือ งานนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 3.42$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ (n = 324)

ข้อที่	พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
<u>งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้</u>				
1.	จัดเอกสารหลักสูตรไว้ให้ครูใช้	3.86	.79	มาก
2.	แนะนำครูให้ใช้หลักสูตร คู่มือครู ประกอบการสอน	3.85	.82	มาก
3.	จัดอบรมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร อย่างถูกต้อง	3.52	.85	มาก
4.	แนะนำครูให้จัดทำโครงการทางวิชาการของ โรงเรียนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.77	.90	มาก
5.	สนับสนุนให้ครูจัดทำกำหนดการสอนร่วมกับกลุ่ม โรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในโรงเรียน	3.40	1.07	ปานกลาง
6.	สนับสนุนให้ครูจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็น รายวิชา	3.14	.98	ปานกลาง
7.	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนย่อยเป็นรายวิชา ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.11	.84	มาก
8.	ส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.14	.83	มาก
9.	ส่งเสริมให้ครูจัดหลักสูตรให้เหมาะสมสอดคล้อง กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น	3.74	.97	มาก
10.	จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เพื่อเป็นการเสริม กิจกรรมในหลักสูตร	3.93	.88	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11	ส่งเสริมการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	3.28	.89	ปานกลาง
12.	ติดตาม กากับ ให้ครูในโรงเรียนใช้หลักสูตรได้ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.60	.85	มาก
13	ยกย่อง ชมเชยครูที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ดี และตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.67	.92	มาก
14	จัดให้มีการประเมินผลและการนำหลักสูตรไปใช้ ในโรงเรียน	3.43	.89	ปานกลาง
	รวม	3.67	.68	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
เกี่ยวกับงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 10 ข้อ ($\bar{X} = 3.14-4.14$) อยู่ในระดับ
ปานกลางเพียง 4 ข้อ คือ จัดให้มีการประเมินผลและการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
($\bar{X} = 3.43$) สนับสนุนให้ครูจัดทำกำหนดการสอนร่วมกับกลุ่มโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ใน
โรงเรียน ($\bar{X} = 3.40$) ส่งเสริมการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้
หลักสูตร ($\bar{X} = 3.28$) และสนับสนุนให้ครูจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นรายวิชา
($\bar{X} = 3.14$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานการเรียนการสอน (n = 324)

ข้อที่	พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
<u>งานการเรียนการสอน</u>				
1.	ประชุมครูก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อชี้แจงและมอบหมายงานวิชาการที่จะต้องปฏิบัติ	4.39	.71	มาก
2.	จัดให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอน	4.03	.94	มาก
3.	แนะนำครูในเรื่องวิธีสอนหลาย ๆ รูปแบบที่จะนำไปใช้ในการสอนแต่ละกลุ่มประสบการณ์	3.64	.90	มาก
4.	ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ	3.90	.77	มาก
5.	ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ฝึกทำงานเป็นกลุ่ม	3.89	.79	มาก
6.	ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้นและผลิตสื่อเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน	3.74	.87	มาก
7.	สนับสนุนให้ครูจัดสภาพห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน	4.19	.76	มาก
8.	จัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอนให้ตามความต้องการของครู	3.87	.86	มาก
9.	สนับสนุนให้คณะครูจัดนิทรรศการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในบทเรียนมากยิ่งขึ้น	3.47	.90	ปานกลาง
10.	ส่งเสริมการจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง	3.39	1.06	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11	สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งวิทยากรในท้องถิ่น เพื่อ ประโยชน์ในการเรียนการสอน	3.44	.83	ปานกลาง
12.	ส่งเสริมให้ครูสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนช้าหรือ ประสบปัญหาในการเรียน	3.86	.81	มาก
13	ควบคุม กำกับ ติดตามการเรียนการสอนของครูให้ เป็นไปตามตารางสอนที่กำหนดไว้	3.87	.83	มาก
14	ควบคุม ดูแลครูให้ดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับ หลักสูตร	3.85	.80	มาก
	รวม	3.82	.62	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับงานการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากถึง 11 ข้อ ($\bar{X} = 3.64 - 4.39$) อยู่ในระดับปานกลางเพียง 3 ข้อ คือ สนับสนุนให้คณะครูจัดนิทรรศการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.47$) สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งวิทยากรในท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.44$) และส่งเสริมการจัดทัศนศึกษาออกสถานที่ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ($\bar{X} = 3.39$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานวัดและประเมินผล (n = 324)

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
<u>งานวัดและประเมินผล</u>				
1.	วางแผนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลร่วมกับครูและ ฝ่ายวิชาการของโรงเรียน	3.80	.81	มาก
2.	แนะนำครูให้ทำการวัดและประเมินผลการเรียนให้ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ	4.06	.75	มาก
3.	สนับสนุนให้ครูจัดทำข้อทดสอบตามจุดประสงค์ การเรียนรู้อบรมกับกลุ่มโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ ในโรงเรียน	3.92	.85	มาก
4.	ส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลการเรียนของ นักเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.13	.75	มาก
5.	สนับสนุนให้ครูนำผลการประเมินของนักเรียนมาใช้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของครูใน ครั้งต่อ ๆ ไป	3.93	.80	มาก
6.	สนับสนุนให้ครูวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.62	.87	มาก
7.	ส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันพัฒนาข้อสอบให้มีคุณภาพ	3.59	.89	มาก
8.	ส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคหลาย ๆ อย่างในการวัด และประเมินผลการเรียน	3.76	.84	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9.	กระตุ้นครูให้ทำการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ในการปฏิบัติของโรงเรียน	3.97	.76	มาก
10.	ติดตามให้ครูวัดผลการเรียนของนักเรียนให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.02)	4.04	.80	มาก
11	ติดตามให้ครูจัดทำสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน (ป.01) เพื่อรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบทุกภาคเรียน	4.51	.66	มากที่สุด
12.	กำกับให้ครูจัดทำหลักฐานการวัดและประเมินผล การเรียนให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	4.37	.80	มาก
13	สนับสนุนให้ครูร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา	3.96	.95	มาก
	รวม	3.97	.63	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับงานวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ติดตามให้ครูจัดทำสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน (ป.01) เพื่อรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบทุกภาคเรียน ($\bar{X} = 4.51$) นอกนั้นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.59 - 4.37$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานนิเทศการศึกษา (n = 324)

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
<u>งานนิเทศการศึกษา</u>				
1.	ประชุมครูเพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายและแนวทางใน การปฏิบัติงานนิเทศการสอนของโรงเรียน	3.92	.92	มาก
2.	ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศ การสอนของโรงเรียน	3.67	.92	มาก
3.	จัดให้มีการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อทราบปัญหาและให้ คำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอนแก่ครู	3.44	.89	ปานกลาง
4.	ส่งเสริมให้ครูไปเยี่ยมชั้นเรียนและดูการสอนของ ครูในโรงเรียนอื่น	3.12	1.03	ปานกลาง
5.	ร่วมมือกับศึกษานิเทศก์ดำเนินการปรับปรุงการเรียน การสอน	3.40	.95	ปานกลาง
6.	เชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิตการสอนวิชาต่าง ๆ ให้แก่ ครู	2.54	.95	ปานกลาง
7.	ส่งเสริมให้ครูสังเกตการสอนของกันและกัน	2.92	.95	ปานกลาง
8.	ส่งเสริมการจัดประชุมทางวิชาการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ภายในโรงเรียน	3.32	.98	ปานกลาง
9.	สนับสนุนให้ครูในโรงเรียนเข้ารับการอบรมหรือ สัมมนาทางวิชาการ ที่หน่วยงานอื่นจัด	3.96	.88	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ชื่อที่	พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10.	จัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาการให้ครูได้เพิ่มพูน ความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	3.72	.85	มาก
11	ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองโดยใช้ระบบ นิเทศทางไกล	3.35	.91	ปานกลาง
12.	ยกย่อง ชมเชยและให้กำลังใจครูในการประชุม และแก้ปัญหาคำเรียนการสอน	3.59	.91	มาก
13	กำกับ ดูแล นิเทศครูในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.56	.92	มาก
	รวม	3.42	.71	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ($\bar{X} = 3.56 - 3.96$) ได้แก่ ประชุมครูเพื่อหาทราบจุดมุ่งหมายและแนวทางการปฏิบัติงานนิเทศการสอนของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.92$) ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศการสอนของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.67$) สนับสนุนให้ครูในโรงเรียนเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาทางวิชาการที่หน่วยงานอื่นจัด ($\bar{X} = 3.96$) จัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาการให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.72$) ยกย่อง ชมเชย และให้กำลังใจครูในการประชุมและแก้ปัญหาคำเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.59$) กำกับ ดูแล นิเทศครูในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.56$) ที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ ($\bar{X} = 2.54 - 3.44$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอ่างทอง โดยนำเสนอค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน 4 งาน คือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานนิเทศการศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายกลุ่มประสบการณ์ คือกลุ่มทักษะภาษาไทย (ไทย) กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ (คณิต) กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สบช.) กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (สสน.) กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ (กพอ.) กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (อังกฤษ) และเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ ดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (n = 324)

งานที่	พฤติกรรมกรรมการบริหารงาน วิชาการ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน						
		ไทย	คณิต	สบช.	สสน.	กพอ.	อังกฤษ	เฉลี่ยรวม
1.	งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้	0.04	0.02	0.10	0.06	0.06	0.09	0.08
2.	งานการเรียนการสอน	0.07	0.00	0.17*	0.08	0.10	0.05	0.09
3.	งานวัดและประเมินผล	0.05	0.00	0.11*	0.03	0.04	0.05	0.05
4.	งานนิเทศการศึกษา	0.05	0.05	0.15*	0.04	0.11*	0.05	0.10
	รวมทุกงาน	0.06	0.02	0.14*	0.06	0.09	0.06	0.09

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มประสบการณ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 5 คู่ คือ พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานวัดและประเมินผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานนิเทศการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานนิเทศการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอ่างทอง โดยการทดสอบค่าไคสแควร์

เป็นการวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างตัวแปร 2 ตัวคือ

ตัวแปรที่ 1 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

สูง หมายถึง ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.00 ขึ้นไป

ปานกลาง หมายถึง ค่าเฉลี่ย น้อยกว่า 4.00

ตัวแปรที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับคือ

สูง หมายถึง เปอร์เซนต์ที่ 75 ขึ้นไป

ปานกลาง หมายถึง เปอร์เซนต์ที่ 26 - 74

ต่ำ หมายถึง เปอร์เซนต์ที่ 25 ลงไป

ตั้งตาราง 10 - 16

ตาราง 10 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
เฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนในแต่ละงาน

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
1. งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้										
สูง	34	30.00	54	58.90	32	31.10	120	120	1.53	
ปานกลาง	47	51.00	105	100.10	52	52.90	204	204		
รวม	81	81	159	159	84	84	324	324		
2. งานการเรียนการสอน										
สูง	42	36.00	67	70.70	35	37.30	144	144	2.40	
ปานกลาง	39	45.00	92	88.30	49	46.70	180	180		
รวม	81	81	159	159	84	84	324	324		
3. งานวัดและประเมินผล										
สูง	50	44.50	83	87.40	45	46.10	178	178	2.05	
ปานกลาง	31	36.50	76	71.60	39	37.90	146	146		
รวม	81	81	159	159	84	84	324	324		

ตาราง 10 (ต่อ)

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
4. งานนิเทศการศึกษา										
สูง	23	19.50	34	38.30	21	20.20	78	78	1.49	
ปานกลาง	58	61.50	125	12.07	63	63.80	246	246		
รวม	81	81	159	159	84	84	324	324		
รวม										
สูง	33	28.30	54	55.50	26	29.30	113	113	1.85	
ปานกลาง	48	52.80	105	103.50	58	54.70	211	211		
รวม	81	81	159	159	84	84	324	324		

จากตาราง 10 แสดงว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนทั้งโดยรวมและในแต่ละงาน

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กลุ่มทักษะภาษาไทย และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
ในแต่ละงาน

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
1. งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้										
สูง	30	29.30	62	60.40	28	30.40	120	120	0.39	
ปานกลาง	49	49.70	101	102.60	54	51.60	204	204		
รวม	79	79	163	163	82	82	324	324		
2. งานการเรียนการสอน										
สูง	36	35.10	74	72.40	34	36.40	144	144	0.39	
ปานกลาง	43	43.90	89	90.60	48	45.60	180	180		
รวม	79	79	163	163	82	82	324	324		
3. งานวัดและประเมินผล										
สูง	46	43.40	91	89.50	41	45.00	178	178	1.20	
ปานกลาง	33	35.60	72	73.50	41	37.00	146	146		
รวม	79	79	163	163	82	82	324	324		

ตาราง 11 (ต่อ)

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
4. งานนิเทศการศึกษา										
สูง	22	19.00	36	39.20	20	19.70	78	78	0.97	
ปานกลาง	57	60.00	127	123.80	62	62.30	246	246		
รวม	79	79	163	163	82	82	324	324		
รวม										
สูง	30	27.60	57	56.80	26	28.60	113	113	0.69	
ปานกลาง	49	51.40	106	106.20	56	53.40	211	211		
รวม	79	79	163	163	82	82	324	324		

จากตาราง 11 แสดงว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนทั้งโดยรวมและในแต่ละงาน

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
ในแต่ละงาน

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
1. งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้										
สูง	34	30.40	52	58.90	34	30.70	120	120	2.51	
ปานกลาง	48	51.60	107	100.10	49	52.30	204	204		
รวม	82	82	159	159	83	83	324	324		
2. งานการเรียนการสอน										
สูง	41	36.40	61	70.70	42	36.90	144	144	4.67	
ปานกลาง	41	45.60	98	88.30	41	46.10	180	180		
รวม	82	82	159	159	83	83	324	324		
3. งานวัดและประเมินผล										
สูง	55	45.00	74	87.40	49	45.60	178	178	9.96*	
ปานกลาง	27	37.00	85	71.60	34	37.40	146	146		
รวม	82	82	159	159	83	83	324	324		

ตาราง 12 (ต่อ)

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
4. งานนิเทศการศึกษา										
สูง	23	19.70	31	38.30	24	20.00	78	78	3.59	
ปานกลาง	59	62.30	128	120.70	59	63.00	246	246		
รวม	82	82	159	159	83	83	324	324		
รวม										
สูง	35	28.60	49	55.50	29	28.90	113	113	3.35	
ปานกลาง	47	53.40	110	103.50	54	54.1	211	211		
รวม	82	82	159	159	83	83	324	324		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานอื่น ๆ และโดยรวม

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนในแต่ละงาน

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
1. งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้										
สูง	34	30.70	57	59.30	29	30.00	120	120	0.73	
ปานกลาง	49	52.30	103	100.70	52	51.00	204	204		
รวม	83	83	160	160	81	81	324	324		
2. งานการเรียนการสอน										
สูง	43	36.90	67	71.10	34	36.00	144	144	2.45	
ปานกลาง	40	46.10	93	88.90	47	45.00	180	180		
รวม	83	83	160	160	81	81	324	324		
3. งานวัดและประเมินผล										
สูง	58	45.60	78	87.90	42	44.50	178	178	10.27*	
ปานกลาง	25	37.40	82	72.10	39	36.50	146	146		
รวม	83	83	160	160	81	81	324	324		

ตาราง 13 (ต่อ)

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
งานนิเทศการศึกษา										
สูง	30	20.00	31	38.50	17	19.50	78	78	8.97*	
ปานกลาง	53	63.00	129	121.50	64	61.50	246	246		
รวม	83	83	160	160	81	81	324	324		
รวม										
สูง	38	28.90	51	55.80	24	28.30	113	113	5.96	
ปานกลาง	45	54.10	109	104.20	57	52.80	211	211		
รวม	83	83	160	160	81	81	324	324		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวัดและประเมินผลและงานนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอนและโดยรวม

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
ในแต่ละงาน

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
1. งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้										
สูง	29	30.70	60	58.10	31	31.10	120	120	0.25	
ปานกลาง	54	52.30	97	98.90	53	52.90	204	204		
รวม	83	83	157	157	84	84	324	324		
2. งานการเรียนการสอน										
สูง	36	36.90	70	69.80	38	37.30	144	144	0.06	
ปานกลาง	47	46.10	87	87.20	46	46.70	180	180		
รวม	83	83	157	157	84	84	324	324		
3. งานวัดและประเมินผล										
สูง	48	45.60	82	86.30	48	46.10	178	178	0.91	
ปานกลาง	35	37.40	75	70.70	36	37.90	146	146		
รวม	83	83	157	157	84	84	324	324		

ตาราง 14 (ต่อ)

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
4. งานนิเทศการศึกษา										
สูง	21	20.00	38	37.80	19	20.20	78	78	0.17	
ปานกลาง	62	63.00	119	119.20	65	63.80	246	246		
รวม	83	83	157	157	84	84	324	324		
รวม										
สูง	31	28.90	56	54.80	26	29.30	113	113	0.84	
ปานกลาง	52	54.10	101	102.20	58	54.70	211	211		
รวม	83	83	157	157	84	84	324	324		

จากตาราง 14 แสดงว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนทั้งโดยรวมและในแต่ละงาน

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กลุ่มภารงานและพื้นฐานอาชีพ และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
ในแต่ละงาน

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มภารงานและพื้นฐานอาชีพ								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
1. งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้										
สูง	36	30.40	55	58.50	29	31.10	120	120	2.22	
ปานกลาง	46	51.60	103	99.50	55	52.90	204	204		
รวม	82	82	158	158	84	84	324	324		
2. งานการเรียนการสอน										
สูง	44	36.40	64	70.20	36	37.30	144	144	3.90	
ปานกลาง	38	45.60	94	87.80	48	46.70	180	180		
รวม	82	82	158	158	84	84	324	324		
3. งานวัดและประเมินผล										
สูง	55	45.00	79	86.80	44	46.10	178	144	6.65*	
ปานกลาง	27	37.00	79	71.20	40	37.90	146	180		
รวม	82	82	158	158	84	84	324	324		

ตาราง 15 (ต่อ)

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
4. งานนิเทศการศึกษา										
สูง	31	19.70	31	38.00	16	20.20	78	78	11.33*	
ปานกลาง	51	62.30	127	120.00	68	63.80	246	246		
รวม	82	82	158	158	84	84	324	324		
รวม										
สูง	35	28.60	55	55.10	23	29.30	113	113	4.28	
ปานกลาง	47	53.40	103	102.90	61	54.70	211	211		
รวม	82	82	158	158	84	84	324	324		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน และโดยรวม

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) และระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนในแต่ละงาน

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
1. งานหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้										
สูง	34	30.00	60	59.60	26	30.40	120	120	1.85	
ปานกลาง	47	51.00	101	101.40	56	51.60	204	204		
รวม	81	81	161	161	82	82	324	324		
2. งานการเรียนการสอน										
สูง	39	36.00	69	71.60	36	36.40	144	144	0.62	
ปานกลาง	42	45.00	92	89.40	46	45.60	180	180		
รวม	81	81	161	161	82	82	324	324		

ตาราง 16 (ต่อ)

ระดับพฤติกรรมในแต่ละงาน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)								χ^2	
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		รวม			
	O	E	O	E	O	E	O	E		
3. งานวัดและประเมินผล										
สูง	45	44.50	94	88.50	39	45.00	178	178	2.59	
ปานกลาง	36	36.50	67	72.50	43	37.00	146	146		
รวม	81	81	161	161	82	82	324	324		
4. งานนิเทศการศึกษา										
สูง	22	19.50	37	38.80	19	19.70	78	78	0.56	
ปานกลาง	59	61.50	124	122.20	63	62.30	246	246		
รวม	81	81	161	161	82	82	324	324		
รวม										
สูง	31	28.30	59	56.20	23	28.60	113	113	2.32	
ปานกลาง	50	52.80	102	104.80	59	53.40	211	211		
รวม	81	81	161	161	82	82	324	324		

จากตาราง 16 แสดงว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งโดยรวมและในแต่ละงาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อศึกษาความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิชาการโรงเรียน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2540 จำนวน 593 คน จำแนกเป็น ครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 159 คน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 434 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 113 คน ได้มาโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป) โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 - 74) และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงไป) ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 226 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนที่ครูวิชาการโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูทั้งสิ้น 339 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถามระดับพฤติกรรม การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ตำแหน่ง หรือหน้าที่ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 54 ข้อ แบ่งเป็น 4 งาน คือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้ 14 ข้อ งานการเรียนการสอน 14 ข้อ งานวัดและประเมินผล 13 ข้อ งานนิเทศการศึกษา 13 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบเครื่องมือเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยคณะกรรมการควบคุม ปรินญาณิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบรูปแบบเนื้อหาและภาษาให้ถูกต้อง นำ แบบสอบถามฉบับปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 60 คน วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ โดยวิธีแจกแจงค่าที่ (t - Distribution) และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามตามวิธีของครอนบัก โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยขอ ความร่วมมือจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

และผู้บริหารโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่าง อนุญาตให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม แล้วส่งหัวหน้า
การประถมศึกษาอำเภอภายในวันที่กำหนด เมื่อครบกำหนดผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมจาก
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 339 ฉบับ ได้รับคืน
จำนวน 324 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.57

2. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยคัดลอกจากรายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538
ของโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 324 ฉบับ
และข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้จากการคัดลอก โดยใช้โปรแกรม
สำเร็จรูป (SPSS/PC+) ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่
และหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ ทำการวิเคราะห์โดย
หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความสัมพันธ์ โดยใช้ค่าวิกฤตจากตารางทดสอบค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
4. การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับพฤติกรรม
การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยการหาค่าไคสแควร์ (Chi-Square) และ
ทดสอบความเป็นอิสระโดยใช้ค่าวิกฤตจากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

1.1 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และเฉลี่ยรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่พบความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง เฉลี่ยรวมและแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และเฉลี่ยรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานวัดและประเมินผล มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และเฉลี่ยรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.5 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน งานนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และเฉลี่ยรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนพระจอมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

2.1 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ชีวิตไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งโดยรวม และในแต่ละงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งโดยรวม และในแต่ละงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงงานเดียว คืองานวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 2 งานคือ งานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งโดยรวม และในแต่ละงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 2 งาน คือ งานนิเทศการศึกษา และงานวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.7 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งโดยรวมและในแต่ละงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยขอกล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการค้นพบดังต่อไปนี้

1. จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า

1.1 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม และแต่ละงานไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสิริพันธุ์ พันธุ์มี (2532 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 7 ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เฮอรัรอน (Herron. 1995 : 2229 - A) ที่พบว่า แบบผู้นำระดับประถมและระดับของผู้นำไม่ได้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่พบว่าปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปรีชา บุญคมรัตน์ (2532 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ โอลานียิ (Olaniyi. 1985 : 1469 - A) ที่พบว่า บทบาทของอาจารย์ใหญ่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แจคสัน (ปรีชา บุญคมรัตน์. 2532 : 29 ; อ้างอิงมาจาก Jackson. 1986 : 1171 - A) ที่พบว่า รูปแบบความเป็นผู้นำของอาจารย์ใหญ่มี

ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซินนอตต์ (Sinnott. 1995 : 1615 -A) ที่พบว่า การรับรู้ของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของตนเองมีผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สำหรับสาเหตุที่พฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมและในแต่ละงานไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ น่าจะเป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานในด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น งานกิจการนักเรียน งานบุคลากร ฯลฯ เป็นต้น มิใช่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว

นอกจากนั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า ภารกิจในการจัดกระบวนการเรียนการสอน หรือกิจกรรม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจมากน้อยเพียงไรนั้นน่าจะเป็นภารกิจหลักของครูผู้สอนมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน ถ้าผลการประเมินอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ ก็อาจกล่าวได้ว่า ครูผู้สอนมีส่วนบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ซึ่งควรจะได้ศึกษาเพื่อปรับปรุงต่อไปและสิ่งสำคัญอันหนึ่งที่ไม่ควรมองข้ามคือ ชั่วขณะและกำลังใจของครูผู้สอนว่าอยู่ในสภาพอย่างไร ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

1.2 พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม และอีก 3 งาน คือ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ยกเว้น งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ เพียงงานเดียวที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และยังพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความสัมพันธ์แต่อย่างใด

จะเห็นได้ว่า แม้พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งโดยรวมและในแต่ละงานไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ก็พบว่าพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม และงานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษา

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นอกจากนี้ งานนิเทศการศึกษายังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า ทักษะพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับงานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตก็จะมากขึ้นทางกลับกัน ถ้าพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการในงานดังกล่าวน้อย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตก็จะน้อย และสำหรับงานนิเทศการศึกษายังมีผลดังกล่าวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนยังมีความสำคัญที่ผู้บริหารโรงเรียนจะละเลยเสียไม่ได้

2. จากการวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า

2.1 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์รวมทั้ง กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ไม่ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งโดยรวม และในแต่ละงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ต่างก็ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวัดและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน นอกจากนี้ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ยังขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานนิเทศการศึกษาก็ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อวิเคราะห์ความเป็นอิสระระหว่างระดับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ที่แบ่งเป็น 2 ระดับคือ สูง (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.00 ขึ้นไป) และต่ำ (ค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 4.00) กับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ มาก

(เบอร์เซ็นโกล์ที่ 75 ขึ้นไป) ปานกลาง (เบอร์เซ็นโกล์ที่ 26 - 74) และต่ำ (เบอร์เซ็นโกล์ที่ 25 ลงไป) มีข้อค้นพบที่สำคัญเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ค่าแท้จริงของทั้ง 2 ตัวแปร กล่าวคือ พบเพิ่มเติมว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวัดและประเมินผลของผู้บริหาร ซึ่งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าแท้จริงของทั้ง 2 ตัวแปร ไม่พบความสัมพันธ์กัน และยังพบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ยังขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวัดและประเมินผลด้วย นอกเหนือจากที่พบจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ว่า สัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานนิเทศการศึกษาเท่านั้น ฉะนั้น ข้อค้นพบจากการวิเคราะห์ความเป็นอิสระจึงเป็นการยืนยันหนักแน่นยิ่งขึ้นว่า การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญ เอาใจใส่ และปฏิบัติอย่างจริงจังกับการบริหารงานวิชาการในแต่ละงาน จนเป็นที่ยอมรับหรือเป็นที่ประจักษ์ของครูว่าเป็นพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการที่อยู่ในระดับสูงแล้ว ก็อาจจะเชื่อได้ว่าระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มประสบการณ์ดังกล่าวส่วนใหญ่จะสูงตามด้วย

นอกจากนี้ยังมีข้อค้นพบที่น่าสนใจเกิดอีกอย่างหนึ่ง ก็คือ ทั้งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์ ความเป็นอิสระ ไม่พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มประสบการณ์ใดมีความสัมพันธ์หรือขึ้นกับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แก่นแท้ของเนื้อหาสาระในงานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษามีผลกระทบโดยตรงต่อกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าเนื้อหาสาระในงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารก็ไม่ควรละเลยเนื้อหาสาระของงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะเป็นส่วนที่จะนำไปสู่ความเข้าใจเบื้องต้นก่อนที่ครูจะเข้าถึงงานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ในขั้นตอนของกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้อย่างแท้จริง ตลอดจนเป็นการกำกับ ตรวจสอบ ติดตามประเมินผลหลักสูตรของผู้บริหารโดยตรง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแก่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการนำไปสู่การปฏิบัติงานการแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง เป็นผู้บริหารที่ถือว่ามีความสามารถในการบริหารงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์ดีมากเกี่ยวกับงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล ยกเว้นงานนิเทศการศึกษาที่อยู่ในระดับปานกลาง จึงควรได้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน โดยจัดให้มีการทำความเข้าใจกับผู้บริหารให้เห็นความสำคัญ และการมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองควรได้จัดฝึกอบรม มีการเชิญวิทยากร หรือเชิญผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจากการทำหน้าที่นิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน ให้ข้อเสนอแนะ ทั้งเชิงความรู้ และเชิงเทคนิควิธีการต่าง ๆ แก่ผู้บริหารโรงเรียน และสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเอง หากมีความรู้ความเข้าใจแล้วก็ควรนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียน ควรกำกับ ดูแล ติดตาม และนิเทศครูผู้สอนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนปฏิบัติการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการบริหารงานนิเทศการศึกษา ถึง 2 กลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

2. แม้ว่าผู้บริหารโรงเรียนจะมีพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และงานการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ดีมากแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีเรื่องย่อย ๆ ที่ควรได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เนื่องจากยังอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนให้ครูจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นรายวิชา การส่งเสริมการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ

การใช้หลักสูตร การสนับสนุนให้ครูจัดทำกำหนดการสอนร่วมกับกลุ่มโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในโรงเรียน การส่งเสริมการจัดทัศนศึกษาออกสถานที่เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง การสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งวิทยาการในห้องเรียนเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน และการสนับสนุนให้คณะครูจัดนิทรรศการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น เรื่องดังกล่าวข้างต้นหากผู้บริหารท่านใดเห็นว่า ยังปฏิบัติได้ไม่เต็มที่ก็ควรได้มีการเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้นเรื่องใด ต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชนหรือภูมิปัญญาในห้องเรียนผู้บริหารโรงเรียนก็ควรวางวิธีการในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม หรือเรื่องใดต้องขอการสนับสนุนด้านทรัพยากรต่าง ๆ เป็นพิเศษก็ควรจัดทำเป็นโครงการนำเสนอขออนุมัติดำเนินการจากหน่วยเหนือ ได้แก่ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตามลำดับหรือแล้วแต่กรณี

3. นอกจากผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต้องปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทีมงานครูและภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังที่กล่าวมาแล้ว หน่วยงานกลางซึ่งมีอยู่หลายระดับ ได้แก่ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่ทั้งการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานโดยตรง ก็ควรได้กำกับ ดูแล ติดตามประเมินผล และให้การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ของโรงเรียนด้วย

4. สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอ่างทอง สำนักงานเขตการศึกษา 6 ซึ่งมีหน้าที่ในการกำหนดตรวจสอบ ประเมินผล มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่น ภูมิภาคโดยตรง ควรได้ร่วมกับสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และควรได้ให้ความรู้ ความเข้าใจในสาระสำคัญของหลักสูตร ตลอดจนมาตรฐานคุณภาพการศึกษาแก่ผู้บริหารตลอดจนครูผู้สอนด้วย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือกันของทุกฝ่ายในการยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่นและภูมิภาคให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาจากกลุ่มประชากรที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนด้วย เพื่อจะได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครู ให้เข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานด้านอื่น ๆ ของผู้บริหารโรงเรียน เป็นต้นว่า งานด้านบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษาต่อ ๆ ไป

3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอื่น ๆ ในเขตการศึกษา 6

บรรณาการ

บรรณานุกรม

- กมล ภูประเสริฐ, สุรวัช ศรีวัช และปรีชา คัมภีรภรณ์. "การบริหารงานวิชาการ," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- การประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง, สำนักงาน. รายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538. อ่างทอง : ฝ่ายวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง, 2539. อัดสำเนา.
- . แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2539. อ่างทอง : ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง, 2538. อัดสำเนา.
- กิตติมา ปรีดีติลล. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรวิพจน์, 2532.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เล่มที่ 2 เข้มทิศทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2528.
- . ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เล่ม 3 งานบริหารโรงเรียน การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สามเจริญพานิช, 2529. ก.
- . คู่มือบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2529. ข.
- . คู่มือผู้บริหารโรงเรียน การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนประถม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, 2534.
- . คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองพัฒนาบุคคล สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536. ก.
- . เอกสารประกอบการบรรยายหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง. กรุงเทพฯ : กองพัฒนาบุคคล สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536. ข.
- . แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2539. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2539.
- . ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง เล่ม 5. กรุงเทพฯ : บริษัทคัมปาย อิมเมจจิ้ง, 2541.

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รายงานการศึกษาไทย ปี 2534 - 2535. กรุงเทพฯ : บริษัท ที พี พรินท์, 2537.
- จางง พรายแยมแซ. เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริมตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- จิตต์ หมวดสง. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- เจษฎา แซ่มประเสริฐ. "ISO 9000 กับการประกันคุณภาพการศึกษา," สารพัฒนาหลักสูตร. 16(128) : 39 ; มกราคม - มีนาคม 2540.
- เจสียว ดีเย็น. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ธีรพงศ์ คงแก้ว. "ผู้บริหารกับงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา," ประชาศึกษา. 46(3) : 9-10 ; ธันวาคม 2538.
- ธีรฤดี ประทุมพรรัตน์. การบริหารการศึกษา. สงขลา : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2529.
- ธำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- นิพนธ์ ไทยพานิช. การนิเทศแบบคลีนิก. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์, 2528.
- บุญมา กัมปนาทพงษ์. "การบริหารโรงเรียนอย่างเป็นระบบ," สารพัฒนาหลักสูตร. 15(125) : 79 ; เมษายน - มิถุนายน 2539.
- บุญมี เสงี่ยมอด. "งานบริหารวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา," ใน เอกสารการอบรมคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด. กรุงเทพฯ : กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2529.

- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์. "การจัดระบบงานวิชาการ," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- ปรีชา บุญชมรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่. ปรินทิพินันท์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต, 2535.
- ประจ พวงนัดดา. "การบริหารงานวิชาการและการเร่งคุณภาพ," ใน เอกสารสรุปการอบรมประชุมหัวหน้าการประชุมศึกษานิเทศก์อำเภอและกิ่งอำเภอ. กรุงเทพฯ : กองการเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2532.
- แผน สาราณพันธ์. การใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์. ปรินทิพินันท์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ วิเวกานนท์. "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนชุมชน," ประชาศึกษา. 33(8): 13 - 23 ; พฤษภาคม 2526.
- ไพรัช กันสุทธิ. อิทธิพลของปัจจัยคัดสรรทางการบริหารโรงเรียนที่มีต่อคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 4. ปรินทิพินันท์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2532. อัดสำเนา.
- ภิญโญ สาร. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2526.
- มณี ภักเกษม. การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเครือคาทอลิกในกรุงเทพมหานคร. ปรินทิพินันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

- วรางคณา ปันลายนาค. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของ
ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี. ปรินทิพพาน์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- วิสุทธิ เพ็ชรเมือง. การใช้เวลาในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2525.
- วิชาการ, กรม. รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตร ปีการศึกษา 2533 ระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2534.
- . คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533).
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- วิรัช วรรณรัตน์. การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- วิเชียร เกตุสิงห์. คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2534.
- สังัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มิตรสยาม, 2532.
- สนอง เครือมาก. คู่มือสอบและปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครสวรรค์ : เรียงดี, 2535.
- สมชาย ดำรงค์ศิลป์. พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรีที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537. อัดสำเนา.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- สันต์ ธรรมบำรุง. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2525.
- สามารถ รักษาศิลป์. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในทัศนะของ
ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์.
ปรินทิพพาน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
อัดสำเนา.

- สายัณห์ พาน้อย. "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา," ประชาศึกษา. 46(4) : 3 - 10 ; มกราคม 2539
- สิริพันธุ์ พันธุ์มี. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับมาตรฐานโรงเรียนและคุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532. อัดสำเนา.
- สุข เดชชัย และคนอื่น ๆ. "องค์ประกอบทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน," วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 12(4) : 31 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2525.
- สุริน สุพรรณรัตน์. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ทวน พิณรุฬพันธุ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.
- องค์การ อินทร์มพรรย์. "การบริหารงานวิชาการ (1)," ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา. เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1 - 7 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525.
- อภิรมย์ ฌ นคร. การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- อาราม สุวรรณชัยรบ. สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- อารมณั เพชรชื่น. เอกสารประกอบการสอนวิชาการบริหารและการพัฒนาหลักสูตร. บางแสน : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528.
- อำภา บุญช่วย. การบริหารงานวิชาการโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2537.
- อุทัย ธรรมเตโช. หลักบริหารการศึกษา ชุดวิชาสอบเลื่อนระดับข้าราชการ เล่มที่ 3 ภาควิชาความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่ง. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2531.

- เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อเนงศ์ศิลป์
การพิมพ์, 2527.
- Best, John W. Research in Education. 4th ed. Englewood Cliffs,
New Jersey : Prentice - Hall, 1983.
- Chase, Clinton I. Elementary Statistical Procedures. 3rd ed. New York:
McGraw-Hill Inc., 1985.
- Ferguson George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
5th ed. New York : McGraw Hill. Inc., 1981.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw-
Hill Inc., 1973.
- Herron, Franklin Robert JR. "Leadership Styles of Elementary School
Principals and their impact on Student Achievement," Dissertation
Abstracts International. 55(8) : 2229 - A ; February, 1995.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for
Research Activities," Educational and Psychological Measurement.
30(6) : 607-610 ; 1970.
- Martellaro, Helena Christina A. "The Relationship of School Enrollment
Size to Academic Achievement in New Mexico," Dissertation Abstracts
International. 45(4) : 384-A ; May, 1983.
- Minudin, Othman Osman Bin. "The Role of the Secondary School Principal
as Perceived by Secondary School Principals in Sabah Malaysia,"
Dissertation Abstracts International. 47(7) : 2403-A ; January,
1987.

- Moore, Richard Stanley. "A Procedure for Determining Relationships between Administrative Efficiency and Educational Effectiveness as Both are Perceived by California Public Adult School Directors," Dissertation Abstracts International. 31(7) : 3223-A; January, 1971.
- Olaniyi, Wilson Olaycle, "Relationship between the Role of the Principal, School Climate and Student Achievement in Selected Secondary Schools in Nigeria," Dissertation Abstracts International. 46(4) : 1469-A ; December, 1985.
- Sergiovanni, Thomas J. and others. Educational Governance and Administration. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1980.
- Shoemaker, John and Hugh W. Fraser. What Principal Can do, Some Implication From Studies of Effective Schooling. Phi Delta Kappa, November, 1981.
- Sinnot, Daniel Michael. "Empowering Leadership and its Relationship to Student Academic Performance," Dissertation Abstracts International. 56(5) : 1615 - A ; November, 1995.
- Sparks, Richard K. "Elementary School Principal Inservice : Practices and Perceptions Related to Pupil Academic Achievement Among Selected California School Districts," Dissertation Abstracts International. 45(4) : 1010-A; October, 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร.5644
 ที่ ทม 1007/2866 วันที่ 17 กรกฎาคม 2540
 เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

 บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสุนทรี ไพรสสุวรรณ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
 วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

 นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง
 ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ.สุชีพพรหม พัฒนพาณิชย์ ประธาน
 รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการ

 สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 แบบสอบถาม

 บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
 ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดเห็นแก่่นิสิตผู้ได้ช่วย

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/2869

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 กรกฎาคม 2540

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสุนทรี ไพรสุวรรณ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ.สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์ ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่ น้อย กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ ดร.อาทิตย์ ธีรานุตร และนายปราโมทย์ ชจรภัย
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

(นางสาวศิริยุภา ไพรสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร.5644
ที่ ทม 1007/3386 วันที่ 15 สิงหาคม 2540
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสุนทรี ไพรสวรรณ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
นิสิตผู้ที่มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ.สุพิพรรณ พัฒนพาณิชย์ ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์น้อย กรรมการ

สิ่งที่นิตินิเทศขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ ผศ.ดร.สุดา ทิพย์สุวรรณ และดร.วีระ สุภาภิ
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใดๆ ที่ท่านจะโปรดทำให้แก่นิสิตผู้ี้ด้วย

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/3661

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กันยายน 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสุรณี พุฒสุวรรณ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ.สุพิศพรรณ พัฒนพาณิชย์ ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์น้อย กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯขอความอนุเคราะห์ คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความ
ร่วมมือจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง โดยขอให้ครูวิชาการ
โรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนกันยายน -
ตุลาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

(นางสาวศิริยุภา พุฒสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ศธ 1174/5137

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง
ถนนเทศบาล 4 อ.เมืองอ่างทอง 14000

3 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอ

ด้วยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้แจ้งขอความร่วมมือเพื่อให้ นางสาวสุนทรี ไพรสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง" ทั้งนี้ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูวิชาการโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเดือนกันยายน - ตุลาคม 2540 นี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือแจ้งโรงเรียนในสังกัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโกวิท หอมวิเศษวงศา)

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ฝ่ายวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

โทร. 611754

โรงเรียนวัดคันทอง สบช.

หมู่ 3 ต.ไผ่วาง อ.วิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง

ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้บริหารโรงเรียน

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวสุนทรี ไพรสวรรณ ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดคันทอง
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวิเศษชัยชาญ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง
มีความประสงค์ที่จะขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาอนุญาตให้ครูวิชาการโรงเรียน จำนวน 1 คน
และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์
ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง เพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผล
กระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบ ซึ่งผลการวิจัยนี้เชื่อว่าจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุนทรี ไพรสวรรณ)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ผู้วิจัย

นางสุนทรี ไพรสุวรรณ

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์สุพิพรรณ	พัฒนพาณิชย์	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.สมสรร	วงศ์อยู่น้อย	กรรมการ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

สำหรับเจ้าหน้าที่

ตอนที่ 1 สถานการณ์ส่วนตัวของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ำให้ตรงกับสถานการณ์ของท่าน

ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งหรือทำหน้าที่อะไร

- () ครูวิชาการโรงเรียน
() ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1-3

--	--	--

4

--

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

คำชี้แจง

คำถามแต่ละข้อต่อไปนี้ เป็นพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ขอให้ท่านพิจารณาว่า ผู้บริหารโรงเรียนของท่านได้ปฏิบัติหรือดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการปฏิบัติให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณา ดังนี้

- ตอบมากที่สุด หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
 ตอบมาก หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
 ตอบปานกลาง หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
 ตอบน้อย หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
 ตอบน้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีความเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและผลการวิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลกระทบเป็นรายบุคคล แต่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาโดยส่วนรวม ฉะนั้นท่านจึงไม่จำเป็นต้องเขียนชื่อในแบบสอบถามนี้ และขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	ส.บ.ช.	ก.พ.อ.	ส.ล.น.	ภาษาอังกฤษ	รวม
		เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย
	<u>ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง</u>							
1.	วัดจันทร์นิรมิตร	83.50	76.83	82.80	84.60	84.73	89.90	83.73
2.	วัดเกตุ	70.67	69.65	93.42	91.50	79.29	92.08	82.77
3.	วัดลาดเต้า	78.56	81.06	79.28	82.33	82.05	90.11	82.23
4.	วัดหัวสะพาน	84.13	68.67	80.40	83.67	84.82	83.47	80.86
5.	พวงทองอุบลรัตน์	82.14	75.92	74.11	83.32	81.10	86.50	80.52
6.	วัดไทรย์นิโครธาราม	80.07	61.49	76.21	86.43	86.40	91.50	80.35
7.	วัดวิเศษชัยชาญ	77.33	60.83	82.00	78.33	87.15	95.25	80.15
8.	วัดทองเลื่อน	78.00	68.67	75.10	78.80	81.38	87.50	78.24
9.	วัดเอกราช	76.13	77.28	70.40	81.67	79.87	83.80	78.19
10.	ชุมชนบ้านแสงหา	73.95	79.79	73.74	74.82	80.72	84.59	77.93
11.	วัดนางเล้ง	74.61	67.45	71.67	81.83	81.65	85.00	77.04
12.	วัดไชยภูมิ	71.88	67.40	73.13	82.38	84.13	82.50	76.90
13.	บ้านห้วยคล้า	69.04	68.52	72.89	81.22	83.95	81.74	76.23
14.	วัดปราสาท(อ.ไชโย)	71.83	65.28	74.17	80.00	81.92	83.50	76.12
15.	วัดแปดแก้ว	78.33	52.78	73.67	80.33	82.56	88.33	76.00

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	สปช.	กพอ.	สนน.	ภาษาอังกฤษ	รวม
		เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย
16.	วัดสุวรรณราชหงษ์	76.17	67.01	69.33	74.42	79.17	88.42	75.75
17.	วัดรางจนวน	77.57	64.72	73.24	80.76	75.00	81.95	75.54
18.	วัดป่ามณี	73.00	63.58	74.30	84.50	81.81	75.70	75.48
19.	วัดสนธิธรรม	76.33	60.20	72.57	84.19	77.12	81.90	75.39
20.	วัดมะขาม	76.56	63.20	68.91	75.91	84.18	79.63	74.73
21.	วัดคสามประชุม	72.56	59.53	76.50	82.69	79.81	75.31	74.40
22.	วัดศีลขันธาราม	72.50	58.89	75.62	83.14	81.65	74.47	74.38
23.	วัดอรัญญิกาวาส	74.67	76.39	69.00	72.92	78.08	73.42	74.08
24.	วัดโพธิ์เกษียบ	70.07	72.28	67.20	76.60	81.05	75.53	73.79
25.	วัดรัตนาราม	77.82	64.31	70.47	70.53	77.22	81.18	73.59
26.	วัดเยื้องคงคาราม	72.38	65.10	71.13	73.13	80.72	78.13	73.43
27.	วัดท่าตลาด	71.67	61.57	73.06	81.83	83.06	68.94	73.35
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
ปานกลาง								
28.	วัดห้วยคั่นเหลน	75.33	67.07	72.81	74.41	77.05	72.26	73.16
29.	วัดนางใน	71.76	58.23	70.88	76.69	81.78	78.76	73.02
30.	วัดหลวง	69.38	62.19	74.50	73.25	81.68	77.00	73.00
31.	วัดน้ำอาบ	68.62	68.41	74.52	77.24	78.94	68.71	72.74
32.	บ้านชะไว	74.58	65.25	71.97	76.94	78.16	69.24	72.69
33.	วัดพายทอง	73.34	53.18	72.91	83.22	80.20	72.25	72.52

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	สพช.	กพอ.	สนน.	ภาษาอังกฤษ	รวม
		เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย
34.	วัดตาลเจ็ดยอด	73.89	51.57	70.56	79.22	78.89	80.83	72.41
35.	บ้านหนองถ้ำ	69.50	63.07	71.36	79.64	81.17	68.68	72.24
36.	บ้านเพชร	73.88	63.93	69.16	77.16	76.96	70.86	71.99
37.	วัดวงษ์ภาคน์	70.50	62.08	72.00	72.83	80.19	73.17	71.80
38.	วัดยาง	66.74	66.54	70.78	74.59	77.81	73.85	71.72
39.	ไทยรัฐวิทยา 6	68.62	56.63	82.53	73.73	75.49	73.29	71.71
40.	วัดมงคลธรรมนิมิต	69.38	56.91	69.92	76.96	81.84	74.54	71.59
41.	วัดไชโย	71.17	57.04	69.07	76.76	79.12	75.83	71.50
42.	วัดบ้านสร้าง	63.78	60.09	65.22	79.33	82.44	77.33	71.37
43.	วัดแฝงแหลม	68.67	70.46	66.56	79.67	78.25	64.00	71.27
44.	วัดโพธิ์ทอง	69.32	64.56	67.00	75.16	79.11	71.95	71.18
45.	วัดนางซา	66.62	55.13	72.93	71.93	80.94	79.51	71.11
46.	วัดจำปาหล่อ	71.43	58.81	68.43	70.71	76.98	80.14	71.08
47.	วัดยางทอง	67.78	56.67	72.78	76.56	80.30	71.33	70.90
48.	บ้านป่า	65.65	53.54	73.50	80.25	81.33	71.05	70.89
49.	วัดทามบ	69.25	47.92	69.17	77.25	77.88	82.92	70.73
50.	วัดบุญเกิด	67.20	64.67	70.27	75.13	79.10	67.93	70.72
51.	วัดสุวรรณ	70.88	52.08	71.56	77.19	80.60	71.63	70.66
52.	วัดศรีบุญชู	66.00	65.36	68.64	71.43	77.80	74.64	70.65
53.	วัดศรีมหาโพธิ์	70.31	58.49	72.69	76.69	77.38	67.63	70.53

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	สพช.	กพอ.	สสน.	ภาษาอังกฤษ	รวม
		เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย
54.	วัดศาลาดิน	67.61	53.56	64.33	71.28	80.94	84.83	70.43
55.	วัดบางศาลา	77.67	48.80	73.44	78.89	77.14	65.89	70.30
56.	วัดสามไก่	67.04	58.72	65.93	75.07	78.83	75.07	70.11
57.	วัดมะนาวหวาน	67.50	58.61	68.58	69.08	81.92	74.83	70.09
58.	วัดบางจักร	66.44	53.36	67.31	78.81	78.41	75.81	70.02
59.	วัดลานช้าง	66.38	58.49	64.00	73.19	77.93	79.38	69.89
60.	วัดปลัดสัตว์	66.67	57.08	68.83	77.50	77.24	71.83	69.86
61.	วัดชัยสิทธิาราม	70.14	57.50	58.50	74.14	77.82	80.89	69.83
62.	วัดวังน้ำเย็น	70.26	53.10	69.67	76.63	78.55	70.58	69.80
63.	วัดโพธิ์ศรี	67.00	43.59	70.08	73.31	77.01	86.77	69.63
64.	วัดสว่าง	68.21	67.62	64.14	74.00	73.82	69.43	69.54
65.	วัดอบทม	67.78	52.73	70.03	76.48	81.11	68.79	69.45
66.	วัดใหม่ทางข้าม	62.20	57.75	68.50	77.50	79.42	70.70	69.35
67.	วัดบุญศิริวิทยาราม	66.44	52.69	67.78	77.11	79.91	71.11	69.17
68.	วัดหนองยาง	67.00	61.06	62.82	76.73	81.40	65.73	69.12
69.	วัดโบสถ์ (อ.สามโก้)	70.35	51.18	76.65	70.18	77.81	68.00	69.03
70.	วัดรุ่ง	67.61	55.86	66.39	77.29	75.92	69.48	68.76
71.	ประสิทธิ์วิทยา	81.05	45.63	67.71	76.71	74.95	66.24	68.72
72.	วัดปราสาท(อ.ป่าโมก)	69.08	60.00	67.69	76.31	76.72	61.92	68.62
73.	ชุมชนวัดรั้วหัว	68.59	62.58	66.33	70.57	76.34	67.21	68.60

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	สปช.	กพอ.	สสน.	ภาษาอังกฤษ	รวม
		เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย
74.	วัดโพธิวงษ์	68.15	51.25	69.15	81.60	72.56	68.00	68.45
75.	วัดศรีบัวทอง	68.85	66.20	64.16	71.53	76.43	62.82	68.33
76.	วัดสิทธิาราม	64.67	48.80	67.44	74.63	76.65	77.48	68.28
77.	วัดลาดเปิด	67.89	56.67	67.67	75.11	77.48	64.11	68.15
78.	วัดกลาง	67.65	53.58	60.85	74.90	75.29	76.20	68.08
79.	วัดบ้านพราน	66.13	56.30	65.00	79.25	74.40	67.31	68.06
80.	กระพุ่มราย	64.88	58.92	65.29	72.00	73.82	73.12	68.01
81.	วัดท่าสามัคคี	63.50	57.50	63.75	76.50	75.38	71.00	67.94
	<u>ผลสัมฤทธิ์ทาง</u> <u>การเรียนค่า</u>							
82.	วัดบ้านอีฐ	61.59	50.83	68.59	75.71	76.95	73.88	67.92
83.	วัดหมื่นเกล้า	70.00	57.99	61.50	78.58	76.51	61.83	67.73
84.	วัดจิวราย	64.64	50.28	63.29	77.38	76.07	71.79	67.24
85.	วัดสี่ร้อย	66.50	53.14	66.00	67.68	75.31	74.64	67.21
86.	วัดมหาดไทย	67.29	51.51	66.10	77.14	76.56	63.86	67.07
87.	วัดน้ำพุ	62.42	46.88	66.00	73.21	78.33	75.13	66.99
88.	วัดยางมณี(อ.วิเศษฯ)	61.32	49.43	66.53	81.89	78.04	64.05	66.88
89.	วัดไทรย์	66.31	45.32	61.08	77.46	76.51	72.85	66.59
90.	ยางมณี(อ.โพธิ์ทอง)	60.63	45.21	67.75	75.88	74.28	75.13	66.48
91.	วัดแก้วกระจ่าง	70.24	53.62	63.35	70.63	75.53	65.43	66.47

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	สพช.	กพอ.	สสน.	ภาษาอังกฤษ	รวม
		เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย
92.	วัดตลาดใหม่	54.05	48.29	64.35	69.35	76.13	83.10	65.88
93.	วัดหลักแก้ว	64.69	47.40	65.46	73.35	76.02	66.62	65.59
94.	วัดสระเกษ	63.30	47.14	61.61	73.04	78.16	69.96	65.54
95.	วัดท้ายย่าน	69.00	43.15	67.50	80.57	79.12	53.36	65.45
96.	วัดสันทอง	55.90	46.25	69.65	68.90	75.17	71.40	64.55
97.	วัดโคกพุทรา	61.56	42.22	63.50	75.39	76.13	66.61	64.24
98.	วัดวันอุทิศ	60.97	61.05	60.71	71.86	75.58	51.74	63.65
99.	วัดโพธิ์ราชบุรี	64.73	45.94	62.60	72.00	77.41	55.73	63.07
100.	วัดคลองพูล	58.21	52.50	55.07	72.36	76.57	61.29	62.67
101.	บ้านน้ำผึ้ง	64.87	41.90	64.13	66.26	70.22	66.23	62.27
102.	วัดมหานาม	55.00	57.92	58.50	54.63	76.39	71.13	62.26
103.	วัดโพธิ์เอน	59.11	47.59	65.19	71.89	71.48	58.07	62.22
104.	วัดบ้านแก	60.54	40.39	53.82	72.50	72.25	73.36	62.14
105.	วัดหัวตะพาน	63.12	32.89	66.29	71.47	77.29	60.59	61.94
106.	วัดม่วงคั้น	61.60	40.58	62.02	65.19	74.10	65.19	61.45
107.	บ้านศาลาหิน	61.00	40.59	62.38	70.42	75.16	58.75	61.38
108.	วัดท่าไชยง	56.54	43.85	57.23	65.62	70.44	62.00	59.28

ภาคผนวก ค

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
	<u>งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้</u>		<u>งานการเรียนการสอน</u>
1.	3.89	1.	8.86
2.	6.28	2.	4.54
3.	7.38	3.	6.66
4.	6.71	4.	7.24
5.	6.54	5.	5.71
6.	5.52	6.	9.82
7.	4.25	7.	6.98
8.	7.65	8.	7.78
9.	7.07	9.	8.42
10.	7.63	10.	3.16
11.	8.17	11.	5.20
12.	7.78	12.	6.22
13.	6.48	13.	6.38
14.	6.88	14.	8.21

ตาราง 17 (ต่อ)

ชื่อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ชื่อที่	ค่าอำนาจจำแนก
	<u>งานวัดและประเมินผล</u>		<u>งานนิเทศการศึกษา</u>
1.	6.98	1.	9.26
2.	5.69	2.	9.52
3.	8.28	3.	6.93
4.	8.45	4.	4.45
5.	7.54	5.	5.74
6.	6.90	6.	4.03
7.	9.69	7.	5.35
8.	8.86	8.	5.98
9.	7.33	9.	5.65
10.	5.94	10.	6.24
11.	7.52	11.	5.37
12.	9.36	12.	8.88
13.	4.79	13.	6.71

ตาราง 18 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละงาน

งาน	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
จำนวนข้อ (n)	14	14	13	13
จำนวนข้อ (N)	60	60	60	60
α	0.94	0.93	0.95	0.93

X₁ = งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

X₂ = งานการเรียนการสอน

X₃ = งานนิเทศการศึกษา

X₄ = งานวัดและประเมินผล

α = ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสุนทรี ไพรสุวรรณ
 เกิดวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2499
 สถานที่เกิด อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 15/2 หมู่ 11 ถนนอยุธยา-อ่างทอง ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง
 จังหวัดอ่างทอง 14000
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ใหญ่
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวัดสุวรรณ (รัฐราษฎร์อุบลมิตร) ตำบลตลาดกรวด อำเภอเมืองอ่างทอง
 จังหวัดอ่างทอง 14000

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2514 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนวิเศษชัยชาญ "ตันติวิทยานุกูมิ"
 พ.ศ.2516 บ.กศ. จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
 พ.ศ.2522 พ.ม. สัมผัสสอบด้วยตนเอง
 พ.ศ.2525 ค.บ. (วิชาเอกคณิตศาสตร์) จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
 พ.ศ.2530 ศษ.บ. (บริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 พ.ศ.2541 กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

บทคัดย่อ
ของ
สุนทรี ไพรสวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
ตุลาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์และความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูวิชาการโรงเรียน และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในปีการศึกษา 2540 จำนวนทั้งสิ้น 324 คน ในการรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สอบถามครูวิชาการโรงเรียน และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน 4 งาน คือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานนิเทศการศึกษา และงานวัดและประเมินผล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว จึงดำเนินการวิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ค่าวิกฤติจากตารางทดสอบค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความเป็นอิสระระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ค่าวิกฤติจากตารางทดสอบค่าไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม และอีก 3 งาน คือ งานการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล และงานนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมบริหารงานนิเทศการศึกษายังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กัน

2. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมการบริหารงานวัดผลและประเมินผลของผู้บริหารโรงเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพขึ้นอยู่กับระดับพฤติกรรมบริหารงานนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ เป็นอิสระต่อกัน

THE RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC ADMINISTRATIVE BEHAVIORS OF SCHOOL
ADMINISTRATORS AND STUDENT ACHIEVEMENT IN PRIMARY SCHOOL UNDER
THE OFFICE OF ANGTHONG PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION

AN ABSTRACT

BY

SUNTARI PAISUWAN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Educational degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

October 1998

This study aimed to investigate the relationship between academic administrative behaviors of school administrators and student achievement and their independence of those in primary school under the Office of Angthong Provincial Primary Education.

The subjects comprised 324 school academic teachers and Prathom Suksa 6 teachers under the Office of Angthong Provincial Primary Education, working in 1997 academic year. The instrument for collecting data was questionnaire including 4 tasks of academic administrative behaviors of school administrators as to curriculum and curriculum application, instruction, educational supervision, and test and measurement. Data were analyzed by mean, standard deviation, Pearson-Product Moment Correlation and qui-square.

The results revealed that :

1. There was a positive relationship between academic administrative behaviors as a whole and 3 tasks of instruction, test and measurement, educational supervision and student achievement in Life Experience. Moreover, there was also a positive relationship between educational supervision and student achievement in Work Experience with Statistical Significance at the .05 level.

2. Student achievement level in Mathematics, Life Experience, and Work Experience depended on administrative behavior of test and measurement. Moreover, student achievement level in Life Experience and Work Experience depended on administrative behavior of educational supervision with Statistical Significance at the .05 level.